

Edebiyat Defteri

Gürsel Pal -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
26 Mayıs 2021 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Dar ağacında sevdam

Dar ağacında sevdam,
Ben yine de seni sevmekteyim
Bir ucu ölüm olsa da,
Hala o gözlerini görmekteyim.
Dar ağacında sevdam,
Yitik aşklar pazarında satılmakta yüreğim.
Kölen misali susuzluğum çöllerde
Sırtımda sevdanın yükü,
Bu can seni deli gibi sevmekte.
Dar ağacında sevdam,
Yitik ve bitik sende.
Oysa bir can daha yaşıyor
Benim en güzel yerimde.
Dar ağacında sevdam,
Asıyorlar, kıyıyorlar cellatlar yüreğime
Aç kurtlar sevdamın asılışını izlemekte
Ben seni hala sevmekteyim.
Yüreğime paslı hançerini batırıp
Gidişinin yıl dönümünde.
Bu yürek, bu sevdaya direnmekte,
Dar ağacında sevdam,
Hala senin gelişini beklemekte,
Ölümlerle yaşam arasında gidip gidip gelmekte.
Bir ucu ölüm, diğer ucu yaşamdır
İçimde yaşadığım tek senin sevdandır,
Dar ağacında olsa da sevdam;
Bir tek sen gerçek
Dünya bana yalandır...

13:03:2007

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/293832/dar-agacinda-sevdam.html>

Son Arzu

Son Arzu

İki gözüm...

Sana bu kelimeleri dört metrelik
Bir odadan yazıyorum.

Belki de hiç görmeyecek gözlerim,
İstanbul'da günün batışını.

Belki de hiç görmeyeceğim,
Bu müebbetlikte gözlerinin rengini.

İki gözüm...

Burada zaman sadece düşüncelerle geçiyor,
Bazen bir kuş konuyor parmaklıklara
Bazense ali gardiyanın sesi bozuyor gecenin sessizliğini,
Yapayalnız bir hücrede ne olmasını bekleyebilirdim ki!

Ancak yapabileceğim düşüncelere dalmak,
Güzellikleri çıkarmak içinden,

Yani iki gözüm seni çıkarmak hatıralardan.
Seni saklamak şimdilik atmakta olan yüreğimde;

Biliyorum şimdi sahilde simitçiler,
Helvacılar işlerini yapmakta;

Çocuklar parkta oyunlar oynuyordur,
Belki de sen şu anda denize bakıyorsundur,
Deniz gözlerinle.

Buradan Deniz gözükmüyor ki iki gözüm,
Sadece Deniz gözlerin kalmış aklımda

Bir de hakimin kalemi kırduğında
O hüzün yüzün gitmiyor aklımdan.

Kapıların üstüne kapılar kapanıyor,
Sanki üç adımlık odada alacaklar seni benden,

Direniyorum iki gözüm,

İnan seni unutmadım, unutamam ki!
Her geçen gün içimde büyürken sen.

Zaman geçmekte inadına
Sayılı gün derler geçermiş

Bu kadar azken zamanım

Ölüm değil korkum iki gözüm

Ölüm değil.

Seni bende öldürecekler,

Bu kalbim senin için atmayacak artık

Buna yanıyorum.

Duvara kazıdım adını,

O pis boyasız duvara kazıdım.

Ben yarın gideceğim,

Adın kalsın yeni gelenlere hatıra.

Birde bu gün son kez parmaklıklara ekmek koydum

Minik serçe yesin diye.

Çok soğuk burası iki gözüm.

Senin ışığın aydınlatıyor hücremi.

Seninle ısınıyorum.

Zaman geçiyor.

Öylesine çabuk.

Bak sabah olmak üzere,

İmam efendi gelmiş dua etmeye.

Ali gardiyan dün sormuştu son isteğimi,

Bir kağıt bir kalem demiştim.

Son kez sana yazmak için iki gözüm.

Ve son noktayı koymuyorum canımın içi,

Ben seni bir anlık değil, ilelebet sevdim.

Az sonra götürcekler beni avluya

Avludaki üç ayaklıya
Yani son kez gökyüzüne bakacağım.
Son koyduğum ekmeği yerken minik serçe
Artık ben olmayacağım,
Sakın ağlama iki gözüm.
Bu mektup sana ulaştığında,
Sen bu satırları okurken yanında olacağım;
İstanbul'da ilk bahar olmuş bak
Seninle dolaşacağım,
Ve seninle bakacağım boğaza deniz gözlerinden
Sakın üzülme.
Beni öldürseler de
Seni alamazlar ki benden,
Seni daima seveceğim
İki gözüm,Sevdiğim,Aşkım....

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294208/son-arzu.html>

Giderim

Elimde avucumda bir tek şey kaldı,
Şimdi bir başka esiyor rüzigar,
Bir başka çalıyor burada şarkılar.
Bir tek kelimem kaldı sana dair,
Tükendim, tükendi artık umutlar
Elveda bir tanem, sevdiğim
Elveda.
Bir gidiş sanma sakın bu bendekini,
Sen silmiş olsanda ben silemezdim bendeki seni,
Bir kırıntıydı avunduğum ve doyduğum,
Bir son nakarattın, söylemeye korktuğum.
Yalnızlığa elbet alışır bedenim
Yalnızlıkla belki de başa çıkabilirim.
Ama olmuyor yapamıyorum be sevgilim,
Bu gidişte bile seni yanımda götürceğim.
Şehrin ışıkları sönüyor bir, bir...
Sönen ışıklar gibi benimde sensizliğim.
İçimde kocaman bir dağ gibisin
O dağın büyüklüğünde kaldı ümitlerim,
Ve sensizlik vuracak beni ta içimden
Bu elveda da bilirim.
Bir tükenilmişliğeyse,
Bir bitişeyse korkmam ben artık
Senide alırım yanıma
Yalnızlığımla Giderim...
Giderim....

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294448/giderim.html>

Sana ne diyeyim sevgilim

Sana ne diyeyim sevdiğim?
Ne diyeyim yalnızlığıma?
Nasıl yazayım ayrılığı?
Gelişinle gökkuşağıydın
Gidişinle siyahım oldun.
Kocaman bir sıfır kaldı geride,
Birde seni çıkaramadığım yüreğimde
Atan bir can oldun.
Gözlerimden dökülen yaş.
Masamda yanan mum gibi eriyen bir beden.
Sana ne diyeyim sevgili?
Hani bırakıp gitmeyecektin.
Hani sen hiç bitmeyecektin.
Bitmedin.
Gitmedin.
Seni asla bırakmadım,
Bırakmam ki!
Ben seni toprağa değil,
Ben seni kalbime,
Ruhuma gömdüm.
Bakma sen ağladığıma,
Bırak toprağını gözyaşlarımla ıslatayım.
Bırak beni, bende yanına yatayım.
Bak sana Gül fidanı getirdim,
Kan kırmızı dalında açmış bir gül.
Ekeceğim toprağına
Ve gözyaşlarımla sulayacağım toprağına.
Sanma ki yaşıyorum bu bedende
Sanma sakın yaşadığımı.
İçimde olan seni öldüremiyorum
İnan sevgilim inan
Sen olmasan ölümden korkmuyorum.
Hatırlarmısın?
Hani derdik gün olurda birimizden biri gider
Kalan bizi yaşatacaktı söz vermiştik.
Keşke vermeseymişiz iki gözüm.
O gün hiç konuşmamış olsaymışız,
Yaşatıyorum seni, beni içimde.
Yaşatıyorumda, hiç sorma ne haldeyim.
Ben senin bildiğin ben değilim artık
Kendimden geçmiş,
Senin için yaşayan bir viraneyim.
Biliyorum beni görüyorsun,
Hep yanımdaydın biliyorum.
Çok zor sensizlik biliyormusun?
Birde ikiye yaşatmak çok zormuş.
Gelmeyeceğini bilerek yollara bakmak
Masaya bir tabak daha koymak
Bir mum yakıp bitişini izlemek yalnız.
Çok zor.
Bir sesin yankılanmaması,
Gülüşlerin olmaması,
Ve geceyi sabahlara bağlamak
Bir hayale sarılmak,
Çok zor sevdiğim.
Benide alsan yanına,
Güller açsa toprağımızda
Kan kırmızı güller,
Açsa ve hiç solmasa.

Başını yastadığın yastığın hala duruyor,
Giydiğin elbiseler gibi hala.
Sen kokuyorlar, sen diye onlara sarılıyorum,
Birde toprağından bir avuç var
Geceleri yanı başımda.
Bana deli diyorlar,
Varsın desinler.
Her gün seninle olmalıyım ben.
Her an seninle.
Zaten tek burası huzur veriyor
Huzurumda, mutluluğumda bu mezarlıkta.
Sana ne diyeyim sevdiğim?
Nasıl yazılır ki ayrılık.
Sen nasıl yazılırsın bir kağıda?
Ben seni değil
Kendimi koydum o toprağına.
Sustum.
Karardı bütün ışıklarım.
Yandı bedenim,
Yandı kainat.
Yandı yüreğim.
Sustum.
Hiç konuşmadım sen gittikten sonra,
Tek sana koştum her sabah,
Seninle konuştum.
Yalvardım Allahıma.
Alsın beni diye.
Yanına geleyim diye.
Bana düşen karanlık,
Bir tek sen kaldın
Şimdi atmakta olan yüreğimde
Tek aydınlık.
Sen gittin,
Ben bittim.
Sana verdiğim söz için yaşıyorum,
Ve senin için, bizim için yaşıyorum.
Selvi ağaçlarında ki kuşlar yarenim.
Birde bu gül fidanı
Toprağına ekeceğim.
Yaşanmamıştır hiç bir acı,
Hiç bir keder bu kadar.
Yarınımı yok saydım,
Sana kavuşana kadar.
Bana deli diyorlar,
Varsın desinler.
Onlar nereden bilirler,
Sevda nedir?
Aşk nedir?
Onlar seni hiç tanımadılar ki!
Bilmiyorlar ki!
Aldırmıyorum onlara, kızmıyorumda.
Onlar bende ki seni hiç yaşayamazlar.
Akşam oldu gene sevdiğim,
Eve gideyim.
Kuşumuza yem vereyim, seni anlatayım.
Kan kırmızı gülümüzü diktiğimi söylüyeyim ona.
Sakın sen üzülme
Sabah olur olmaz gene buradayım.
Sen hiç gitmedin ki!
Sen hiç bitmedin ki!
Sevdiğim, aşkım,
Geç kalmam merak etme
Şimdilik hoşça kal
Elbet gün gelir can parem,
O gün temelli yanına gelirim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294899/sana-ne-diyeyim-sevgilim.html>

Rabbena

Bana gitme diyorsun,
Bazen gitmelerde yakışır adama.
Bana bitmesin diyorsun da,
Zaten bitmişliği görmüyorsun.
Rabbena sözüm yok insanlığına,
İlk görüşte olmasada,
Sonradan aşık olmuştum sana.
Kolay değil yılları tüketmişiz,
Kolay değil tabi ki yol vermek ayrılığa.
Bana şimdi kal diyorsun,
Nasıl kalayım söyle.
Biz uzun zaman oldu,
İki yabancı olduk birbirimize.
Yitip giden seneler elimizde avuntumuz
Bir de kırılmışlıklarımız.
Hiçmi güzel günlerimiz olmadı,
Oldu tabi ki Rabbena.
Biz seneleri değilde birbirimizi tüketmişiz,
Aşk bitmiş,
Sevgi gitmiş,
Sadece alışkanlıklarmış bizi tutanlar,
Varsın olsun gitmelerde yakışır erkeğe,
Sen kal ki huzurlu olasın evimizde,
Farketmez erkek adama
Nasıl olsa yatar her gün bir yerde.
Allah büyüktür Rabbena.
Benimde yolumun sonunu ışık eyler,
Bu beden nasıl doğduysa,
Olmuşluğada erer.
Diyeceğim yoktur başka sana.
Gitmelerde yakışır adama,
Yakışırda olmasaydı sonumuz keşke böyle,
Olmazlarda kalsaydım Rabbena.
Sanma ki isteyerek gidiyorum,
Gitmek zorunda kaldığım için yürüyorum,
Sana sağlık, huzur ve mutluluklar diliyorum.
Ben artık huzura yürüyorum,
Yürüyorum Rabbena.

03-02-2007....00:56

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/295075/rabbena.html>

Yazılır mı sevdan?

Yazılır mı sevdan kağıda menekşem?

Yazılır mı?

Hangi sayfalar alır seni içine?

Hangi kalem tükenmez?

Güzelliğinin karşısında ezilir kelimeler,

Sevdanın karşısında bırak ezilsin bütün güller.

Bu gece mehtaba çıktım seni buldum.

Denize baktım,

Yakamoz vurmuş suda sen.

Sabah oldu martıyı gördüm,

Denize daldı bir balık çıkardı

Martı sen oldun,

Balıksa ben.

Bir bülbül güle kondu,

Şarkısını söyledi.

Bülbül güle sevdalıydı, ben sana.

Bülbül ben oldum, Gül sen.

Yazılır mı sevdan kağıda yıldızım,

Yazılır mı?

Sen en parlak yıldız oldun,

Bense karanlık.

Her gece karanlığıma doğdun,

Bana bir tek sen oldun aydınlık.

Ben seni hiç bir kelimeye sığdıramam,

Hiç bir kalemle yazamam.

Küçük bir kum tanesiyim yer yüzünde,

Mabedimde sen, ışığımda sen,

Canımda sen, Kanımda sen.

Bir tek sen.

Yoluna taptığım,

Bir tek sen varsın

Yüceler yücesi varlığım.

Sağım da sen, solum da sen.

Toprağım da sen, havam da sen.

Bir tek sen varsın beni asla terketmeyen

Ve ben varım her ne yöne gitsemde,

Sana yönelen ve sana doğru gelen.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/295190/yazilir-mi-sevdan.html>

Ne yana baksam hüzün

Ne yana baksam hüzün var,
Sağım, solum, Önüm, arkam.
Ben ne yana gitsem ve dolaşsam.
İşte karşı duvarın içinde,
Şu kapının aralığında,
Bir kedinin miyavlamasında,
Bir köpeğin havlamasında,
Hep hüzün ve hüzün.
Bütün hüzünlerinizi verin bana,
Ben taşıyayım.
Yeter ki güzelleşsin artık Dünya,
Bırakın ben hüznünüzle yanayım.
Ne yana baksam hüzün var,
Dağlarda, ırmaklarda, denizlerde,
Dağlar hüzünle veriyor derelere suyunu,
Ve ulaşıyor hüzün denizlere
Dalgalarda hüzün kokusu,
Yağmur hüzün yağıyor,
Rüzgar hüzün esiyor.
Verin bana hüzünlerinizi
Yeterki mutluluk olsun her yerde,
Mutlulukla baksın,
Göz yaşları mutluluktan aksın.
Hüzün olmasın,
Kimse ağlamasın hüzünle.
Sizin yerinize ben ağlarım
Size bakan yeşil gözlerimle.
Ne yana baksam hüzün var.
Dünyanın bütün ülkelerinde.
Kainatı bile hüzünler sarıyor
Mutluluklarda var kainatın derinliğinde.
Ne olursa olsun bitecek bir gün hüzününüz
Gülümsemeyi becerebildiğinizde.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/295418/ne-yana-baksam-huzun.html>

Sen bilmedin

Sen bilmedin,
Yaşadın ama görmedin.
Seni ne kadar çok sevdiğimi.
Seneleri bir bir deviripte
Seni senelerce beklediğimi.
Bilir misin?
Ne zor gelir insana.
Var olduğunu bilirsin.
Delice sever ve seversin.
Orada bir yerde olduğunu bilip
Gidemezsin.
Dokunamazsın.
Dokunamaz göz yaşlarına.
Ayrılık mezesi olur
Aşk gözyaşı
Durmadan akar yarınlara.
Sen bilmedin.
Seni delicesine sevdiğimi
Beklediğimi hala.
Tükenmişliği mi, çaresizliğimi
Göremedin.
Şimdi gelsen baş ucuma.
Açsan ellerini buda bana yeter.
Bir su döksen toprağıma.
Bir hercaisin sen
Hayırsızım, sormazım, anlamım
Manamsın sen.
Hiç bilmeyeceksin.
Neler yaşadığımı.
Nelerle seni yaşattığımı ve seni andığımı.
Haberin dahi olmayacak
Bir gün çekip gittiğimden.
Unutma,
Unuttuğumu sanma sakın.
Sen bana benden yakındın
Sen içimde yaşayan candın.
Gittin...
Sen gittikten sonra seneleri devirdim
Her şeye inat seni yaşatmak için.
Gelmedin.
Gelemedin biliyorum.
Olsun.
Seni beklemekte güzeldi.
Seni özlemek gibi güzel.
Fakat dayanamadı yüreğim bu ayrılığa
Taşıyamadı seni bu Dünyada.
Senide aldım koynuma,
Sakın öldüğümü sanma.
Sevenler asla ölmezler
Ne bu dünyada
Nede diğer yanda.
Ben sensiz her gün öldüm
Sen bilmedin.
Ben sensiz zaten bir hiçtim
Seninle yaşadım ömrüm boyunca.

Ve seninle yaşıyorum hala.
Yaşayacağım da.

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/295529/sen-bilmedin.html>

Bir beyaz kefen ve bir tabut

Bir beyaz kefen ve bir tabut.
Musalla taşında yatıyor bir Adem.
Onunda hayalleri vardı bir zamanlar
Alamadım veremedimleri vardı yahut
Bir yarımılığı vardı yaşama biliyorum.
Biliyorum çünkü tanıyorum.
Musalla taşında yatan Adem oğlu Osman
En kralıydı arkadaşlarımın.
En harbisinden içerdik Rakıyı,
En kırmızından içerdik şarabı.
Başlardık muhabbete sabahlara dek,
Konuşur, dertleşirdik ve sızardık.
İçimizde kor olmuş bir şeyler
Biz Cennetide, Cehennemide beraber yaşadık.
Ah kader, yaktın bizi derdik bazen,
Kana buladın bizi diye kederlenirdik
Bazense manyakca gülerdik.
Osman en harbi arkadaşımdaydı;
Osmanla bir şeyi anlamıştık aslında
Dünya dediğimiz şey koca bir yalandı.
Vur dibine Osman derdim, ölümden var gelecek
Geldi de benden önce Osmanı buldu Ölüm denen gerçek.
Çok seviyordu Osman o güzel kızı,
Hayalleri vardı yarınları dair onunla.
Bir hanım eskitsede oğlum derdi bu başka
Bir evlilik daha yakışır derdi bana bu yaşta.
Olmadı be arkadaşım, olmadı işte
İçinde ki dağ gibi sevdayı alıpta gittin.
Bir sevda uğruna kanser oldunda kendini erittin.
Bir beyaz kefen ve bir tabut,
Musalla taşında yatmakta varmış Osman
Hani sen evlenecektin?
Hani evini yeniden çekip çevirecektin?
Bu sevdaya bu ayrılık yakıştımda
Sen burayı terkettin?
Hani bırakacaktık sen evlenince her şeyi,
Ailece gezip dolaşacaktık biz her yeri,
Sen bana yalan söyledin arkadaşım
Hani benden önce sen gitmeyecektin.
Sırayı bozdun Osman,
Beni de, onuda terkettin.
Musalla taşında tabutun içindesin,
Beni duyuyorsundur eminim.
Sen merak etmeyesin sakın
Bu gün olmasada yarın bir gün yanına gelirim,
Gelirim Osman gelirim.
Az sonra soracak imam efendi,
Merhumu nasıl bilirdiniz diye.
Adettendir cemaat iyi bilirdik diyecek
Ama ben içimden geleni söylüyeceğim.
Osman bir melek gibiydi diyeceğim.
Hakkınızı helal ettiniz mi diyecek,
Ben bin kere söylüyeceğim.
Hastalığında bile beni güldürürdün,
Biliyorum ki seni hep güzel anmam için.
Hani konuşurduk hep,
Birimiz birimizden önce giderse diye,
Mezara inişimiz dost elinden olsun

Œimdi mezara seni ben indireceğim.
Rahat uyu sen dostum,
Sana söz, bende bu gün olmazsa yarın
Yanına gömüleceğim.
Bekle arkadaşım beni bekle
Mutlaka geleceğim.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/295894/bir-beyaz-kefen-ve-bir-tabut.html>

Ah be vefa

Ah be vefa,
Vefa yokmu?
Nereden çıkdı bu veda,
Bana kinin bu kadar çokmu?
Bütün kainat üzerime yürür can parem,
Göğüsümü açarım da,
Senin birazcık da insafın yokmu?
Varsın olsun vursun geceler bedenime,
Bu beden bir can içinde can taşırken
Ve ölesiye onu koruyup severken
Bana bir vefa borcun var dı, bana bu çokmu?
Ölümde gelecek puslu bir ışıltının ardından,
Yarına devriştirilecek bir hesap bile kalmıyacak,
Kimbilir ki belki bu beden yanıp eriyecek,
Bana bir tebessüm borcun var, hani yokmu?
Sevgini bir mih gibi kazırken yüreğime,
Sırtımda kaldı bana sapladığın hançerin,
Gitmelerin ardında kaldı bana gülüşlerin,
Beni vurup gittiğinden beri ah be vefa derim,
Vefa göstermen bu kadar zormu,
Bu kadar zormu.
Hiç bir şey koymadı bana,
Yedi cihan üzerimde kainat,
Hiç bir şey acıtmadı yüreğimi senin kadar,
Vefasızlığın kadar.
Hiç bir şeye ağlamadım ben,
Sana ağladığım kadar.
Altımda ki kara toprağa bile aldırmadım ben,
Bu beden nasıl olsa iki metre toprağada yatar.
Söyle bana sevdiğim söyle
Yaptıklarını hangi kalem yazar,
Sen ise benim kalemimi kırdın
Beni yaşayan bir ölü yaptın insafın yokmu.
Bir gün gel başucuma,
Bir kere olsun dokun benim kuru toprağıma,
Aldanma sakın kuru olduğuna,
O toprağın altında şelaleler gibi göz yaşı akar.
Toprağımdaki hercaiye geleceksin diye diktirmişim,
Vefasızlığının, hayırsızlığının anısına.
Sakın dokunma sevdiğim, Sakın dokunma hercaiye
Hercailer insanın yüreğini yakar.
İçinde ölü olan bir bedenin sana son sözleridir bunlar.
Seni seviyorum.
Seni hep sevdim.
Bütün vefasızlığına ve hayırsızlığına rağmen,
Ben tek seni, yalnız seni sevdim
Söyle bana sevdiğim, sevgim sana çokmu?
Çokmu?

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/296561/ah-be-vefa.html>

Sevdam ve yaşam

En güzeli seni sevmekti;
Sevdim seni sevmeyi.
Gözlerimin ferinde fer olan,
Hayalini sevdim.
Bir tutsaklıktı,
Sahilde bir kum tanesiydi sevdam,
Bulmam gerekiydi,
Çok aradım seni,
Anladım o anda ben
Senin değerini.
Bir sabah esintisiydi sevdam,
Peşin sıra koştum ardından,
Hiç yorulmadan.
Bir pervane böceğiydim ben aslında
Bile bile senin ateşine koşan
Ve senin ateşinde son bulacaktı
Sevdam ve yaşam.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/296954/sevdam-ve-yasam.html>

Soramıyorum

Bulutlar da ağlar, gözlerim gibi
Bir damla, bir damla daha
Akar gider yarınlarıma yalnızlığım.
Bir kuşun kanadında sürüklenir,
Rüzgarda taşınır umutlarım.
Hangi gecenin sabahında,
Hangi Sabahın akşamında
Yitik olduğunu bilemiyorum.
Kaybettiğim yarınlarımı,
Bu günde zaten yoktum,
Ben sanki yaşamıyorum.
Bir lokması için çalışır karınca
Ve rıskını bulacaktır elbet,
Ben arıyorum, soruyorum,
Bir lokmayı da bulamıyorum.
Kendi içimde, kendimce
Bir düş uçuruyorum
Bir kulun kanadında
Ve atan yüreğinde rüzgarlara.
Çarem nerede bir bilsem!
Kimselere soramıyorum.
Çaresizlik içinde batıyor güneş,
Ay gökyüzünde çıkıyor çaresizlik içinde.
Sağım, solum, önüm, arkam
Dünya dönüyor çaresizliğimin içinde
Neden yaşıyorum hala ben?
Bilemiyorum.
Her sabah gönül ağrısı,
Kalp sızısı doğuyor gün,
Belki de bu yüzden
Artık geceleri uyumuyorum.
Sevdaya dair yazılacak bir çok kelime eksik
Yazmak istiyorum,
Çok yazmak aslında
Yazamıyorum.
Bulutlarda ağlar, Gözlerim gibi.
Yüreğimde ağlıyor yarınıma,
Çünkü artık yarınımıda göremiyorum.
Bu günü olmayanın yarınımı olur,
Dünü olmayanın bu günümü?
Ne yana baksam çaresizlik,
Bu kadar acizmiyim ben?
Anlamıyorum.
Bakıyorum cebimde metelik yok,
Çocuklar çok şeyde istemiyorlar aslında
Bana geliyor çok.
Bir kenarda kalakaldım işsiz, güçsüz.
Karıncalar bile rıskını çıkarırken
Neden bu yokluk?
İsyan edemem diye soramıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/297277/soramıyorum.html>

Sen Bilmedin

Sen bilmedin,
Yaşadın ama görmedin.
Seni ne kadar çok sevdiğimi.
Seneleri bir bir deviripte
Seni senelerce beklediğimi.
Bilirmisin?
Ne zor gelir insana.
Var olduğunu bilirsin.
Delice sever ve seversin.
Orada bir yerde olduğunu bilip
Gidemezsin.
Dokunamazsın.
Dokunamaz göz yaşlarına.
Ayrılık mezesi olur
Aşk gözyaşı
Durmadan akar yarınlara.
Sen bilmedin.
Seni delicesine sevdiğimi
Beklediğimi hala.
Tükenmişliğimi, çaresizliğimi
Göremedin.
Şimdi gelsen baş ucuma.
Açsan ellerini buda bana yeter.
Bir su döksen toprağıma.
Bir hercaisin sen
Hayırsızım, sormazım, anlamım
Manamsın sen.
Hiç bilmeyeceksin.
Neler yaşadığımı.
Nelerle seni yaşattığımı ve seni andığımı.
Haberin dahi olmayacak
Bir gün çekip gittiğimden.
Unutma,
Unuttuğumu sanma sakın.
Sen bana benden yakındın
Sen içimde yaşayan candın.
Gittin...
Sen gittikten sonra seneleri devirdim
Her şeye inat seni yaşatmak için.
Gelmedin.
Gelemedin biliyorum.
Olsun.
Seni beklemekte güzeldi.
Seni özlemek gibi güzel.
Fakat dayanamadı yüreğim bu ayrılığa
Taşıyamadı seni bu Dünyada.
Senide aldım koynuma,
Sakın öldüğümü sanma.
Sevenler asla ölmezler
Ne bu dünyada
Nede diğer yanda.
Ben sensiz her gün öldüm
Sen bilmedin.
Ben sensiz zaten bir hiçtim
Seninle yaşadım ömrüm boyunca.
Ve seninle yaşıyorum hala.
Yaşayacağım da.

Video için: <http://vids.myspace.com/index.cfm?fuseaction=vids.individual&videoid=55779941>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/297702/sen-bilmedin.html>

Geride

Geride bir kaç kağıt, bir kalem
Bir avuntu ile yaşanan bir yaşam.
Boynu bükük kelimelerin dansıydı
Yaşanmamış na tamam.
Geride gecenin ayazı,
Sevdanın en hası,
Havada dolaşan bir çığlıktı
Kırık cam çerçevedeki resmin içine vuran.
Geride söylenememiş bir çok kelime
Ve söylenmeye korkulan.
Bir ölüm sessizliğinde bir sevda
Ölümüne yaşanan.
Ermeden gece sabaha
Ve sabah ezanında kaybolan
Bir benliğin benliğe hikayesi
Bir yaşamdan arta kalan.
Hiç bir dayanağı yoktu yaşamın
Tek dayanağı da yitikti artık
Bu yaşamdan.
İnsafı yoktu gecenin ve kelimelerin,
Şerefi ve haysiyeti yoktu.
Haysiyetsizce geliyordu gece
Hayattı zaten esas olan bilmece.
Geride ne bir iz kalacaktı,
Ne bir muamma.
Yaşadı ve yitti denilecekti
Ve bilmece gene bitmeyecekti.
Kimse nedir demiyecek
Kimse çözmeyecekti.
Geride sen,
Geride ben,
Geride gece
Gündüzle kayıp olup
Gidecekti.

Gürsel Pal

Video linki: <http://vids.myspace.com/index.cfm?fuseaction=vids.individual&videoid=55891511>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/297826/geride.html>

Manisa garında ınar ağacınım

Manisa garında ınar ağacınım.
Senin sevdanı yaşayan ve seni bekleyen.
Ardımda bıraktığım umutlarım,
Dallarımdan dűřen yapraklarım.
Geçen senelere inat,
Bir tek doğrum var benim
Sana duyduđum bűyűk ařkım.
Manisa garında ınar ağacınım.
Yűređinde paslı çivilerle ařkının tabelası olan.
Dallarımda kuşları yaşatırım
Yokluğunda onlardır beni avutan.
Sen bilirmisin beklemeyi sevgilim,
Bilirmisin gelmiyeceğini bile bile,
Dűnmeyeceđini bilerek beklemeyi.
Bir umut dersin,
Bir umut belki hatırına dűřer,
Gittiđi o trenden bir gűn belki de iner.
Hiç terkedildin mi bir istasyon garında,
Hiç kűk saldın mı sen bir ınar tadında
Yarınlarına.
Dallarına konan kuşlarla konuşursun,
Bir simitci tezgahı altında,
Yolcular gelip gider,
Gűlgene sıđınırlar bahar tadında.
Sen gittiğinde mevsim bahardı,
O zamanlar hatırlarmısın?
Buharlı trenlerde vardı.
Hani binmiştin 10:45 buharlı trenine
Dűnerim demiřtin elbet dűnerim ve gelirim,
Sana tek sana gelirim ben.
Bekle beni sevgilim,
Bekle dűneceđim sana yeniden.
Hala bekliyorum seni ben.
Manisa garında ınar ağacınım
Senin gelişini bekleyen.
Seneler geçti hiç bir iz kalmadı artık
O buharlı trenlerden.
Çok mevsimler geçirdik bu gar ve ben.
Gűcűm kalmadı artık
Kalmadı, gidenin dűnűřűnű beklemekten.
Her gűn yana yatmıř dallarımı kesiyorlar,
Beni bende değil bende ki seni bitiriyorlar.
Bir tek dalım kaldı her şeye inat,
Ve bir gűmen kuřun yuvası var űzerinde
Belki de yarın uçacak.
Dűn artık sevdiđim, dűn.
Gittiğin yerden.
Yarın vucűdumuda kesecekler
Artık bir şey gelmiyecek elimden.
Manisa garında ınar ağacınım,
Dalım yok, kuřlarım yok, Gűvdem yerlerde
Soruyorum sevdiğim ben sana
Bu gittiğin yerde,
Dűneceđim bekle demiřtin
Benim sevgilim bilmiyorum artık nerede.
Belki bir gűn dűnecek
Benim sonumun olduğu bu yere.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/298140/manisa-garinda-cinar-agacinim.html>

Bir bulut olsam

[italik]Bir bulut olsam!
Evinin çatısına konsam
Ve bir kaç damla göz yaşı akıtsam
Kabul edermisin beni?
Bir kuş olsam
Pencerenin önüne konsam.
Bir serzenişte bulunsam
Dinlermisin beni?
Bir çınar olsam
Bahçende senelere direnen,
Gölgemde serinlerken
Sularmısın beni?
Bir sevgi olsam, aşk olsam
Yüreğine konsam.
O temiz yüreğine
Kabul edermisin beni?

Gürsel Pal[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/299130/bir-bulut-olsam.html>

İzmir Ağlıyor

Yoksun...

İzmir ağlıyor yokluğuna,
Bir damla, bir damla daha
İzmirin semasından Kordona düşüyor,
Sen yoksun.

Yerlerdeki ıslaklıkta ayak izlerin,
Seni takip ediyorum İzmirin sokaklarında.
Sağımdan, solumdan insanlar geçiyor,
Bütün yüzlerde biraz sen varsın,
Yere düşen damlalarda ben varım.
Gittiğimiz her yere gidiyorum,
Oturduğumuz her masaya oturuyorum.
Seni bekliyorum hiç üşenmeden,
Döneceğini umut ederek
Gelmiyorsun,
Yoksun.

İzmir ağlıyor, ben ağlıyorum
Söyle sende ağlıyormusun?
Özlemin ayyuka çıkıyor,
Hasretin boğazımda bir kör düğüm
Yokluğun yaşamımda ölümüm,
Sen yoksun.

Baktığım her gözde biraz nem,
İzmir ağlıyor,
İnsanlar ıslanıyor
Ve yaşam devam ediyor.
Vapurlar seferlerini yapıyor gene
İçinde bir eksik,
Dur diyorum kaptan nereye
Muhakkak ki gelecek bekle.
Kaptan beklemiyor, vapur gene kalkıyor
Konaktan, Karşıyakaya.
Karşıyakadan Konağa.
Hep bir eksik,
Sen yoksun.

İzmir bir kişi eksik değil sanki,
Tümden yok gibi geliyor.
İzmir ağlıyor, ben ağlıyorum.
Göz yaşlarımız birbirine karışıyor.
Martılar çığlıklarını atıyor,
Ben susuyorum.
O kadar insanın içinde yalnızlığıma yürüyor,
Yürüyor, yürüyorum.
Her insanda senden bir iz kalmış
Her gözde biraz sen varsın,
İzmir bana ağlıyor,
Ben İzmirde sana ağlıyorum.
Sen yoksun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/299557/izmir-agliyor.html>

Varsın olsun

Varsın olsun,
Güneş doğmuyacak sabahlarında kalayım.
Geceyi hüznün sarsın, ben hüznüne dalayım.
Gelin üzerime acılar bırakın ağlıyayım.
Varsın olsun.
İnsanlar iki yüzlü, İnsanlar alçak,
Birbirlerinden olsunlar kaçak.
Ben tertemiz bir hayal kurayım.
Varsın olsun.
Bir adım ötesindeyken mutluluğun,
Ben burada sabit kalayım.
Ulaşamadığım mutluluğa yanayım.
Varsın olsun.
Terketsinler beni bir bir sevdiklerim.
Ne kadar ağlasada buna yüreğim,
Yine göz yaşlarımı ellerimle sileyim.
Varsın olsun.
Olsun be.
Siz yeter ki gülümseyin,
Mutlu olun.
Ben sizin içinde ağlıyayım.
Dönülmez akşamın ufkundayım.
Vakit çok geç.
Bu son fasıldır ey gönlüm,
Nasıl geçersen geç.
Nasıl geçersen geç.
Plakta çalsın Münir Nurettin
Çalsın umutlarım, hayallerim,
Kaybolsun gitsin bir meçhule benim hayatım.
Varsın olsun.

Gürsel Pal[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/299888/varsin-olsun.html>

Ölü şairler mezarlığında

Ölü şairler mezarlığındaım.
Bir kaç şair buluşmuşuz,
Kimimiz aşktan yana dertli
Kimimiz ayrılıktan,
Biz çok yanmışız zaten
Korkmaz olmuşuz yanmaktan.
Kimseler duymaz artık yazdığımız kelimeleri,
Kimseler bilmez şairler mezarlığındaki kimsesizleri,
Bir kaç ağaç, bir kaç kuş gelir ziyarete
Şairlerin mezarlığında bizimle dertleşmeye.
Çok büyük kelimelerin çok büyük yazarları idik,
Tarihte yer almayan kelimelerin şairleriydik.
Kimse hatırlamaz bizi kitaplarda, defterlerde
Biz bir kaç bahtsız şair öylesine geldik
Ve öylesine hayatınızdan geçtik.
Her gün birimiz dağılır bir yere,
Sanırlarki gitmişiz biz sanki bir bilinmezliğe,
Siz göremesenizde biz yanınızda idik
Bizi siz sildiniz, sizi biz silmedik.
Bir gün olsun dokunun bize,
Bir gün olsun dokunun gözlerinizle kelimelerimize,
Biz ölü şairleri yaşatın kelimelerimizde,
Orada olduğu gibi burada da sizi seven bizdik.
Sizi anlattık her kelimemizde,
Sizi anlattık biz kendi içimizde,
Tarihde yer almıyan kelimelerin şairleriydik
Siz hepimizdiniz, bizde sizdik.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/300068/olu-sairler-mezarliginda.html>

Bitiş

Bir bir kopuyor yapraklar dallarından,
Ölümün soğuk nefesi vuruyor dallara.
Ne dalın, nede yaprağın çaresi var
Bitap olup gitmişiz biz ağlamaktan.
Günlerimiz sayılıdır bu yalan Dünya'da,
Topraktan gelen mis kokusu
Ve toprağa ulaşacak bedenlerimiz.
Yarının hiç bir garantisi yok
Bir bir silinecek hatıralarda kalan silüetimiz.
İşte bir bir dökülmeye başladık bu Dünyadan.
Yarınları aldığımız ve kanmıştık.
Hiç hesapta yokken ölüm fikri zihnimizde
Biz bu Kainatın güzelliğine kanmıştık.
Bu gün bir kişi daha verdik toprağımıza,
Bir kişi daha düştü yanılığınla belkide öbür tarafa.
Yarın belki bir yüz daha düşecek
Belki bu ben olacağım bunu kim ne bilecek.
Bir bir düşüyoruz dallarımızdan toprağa,
Ve savuluyoruz bir rüzgarla bilinmez kollara
Bildiğimiz tek doğru var Yüce kitapta yazılı,
Belki bir cennet, belkide cehennem olacak
Kaderimiz anımızda kazılı.
Dün yanımda olanlar bu gün gittiler,
Yarınlar çok yakın aslında
Silinecek yüreğimizden bütün silüetler.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/301385/bitis.html>

Hiç bir şey yazamıyorum

Hiçbir şey yazamıyorum.
Kelimelerin kifayetsizliğinde
Seni bulamıyorum.
Kayboldum ben, kayboldum işte
Sen yoksun.
Sadece kurduğum düşlerde,
Sadece hayatımın yaşanmışlığında.
Şimdi seni hangi kelimelere sığdırayım.
Söyle şimdi seni ben nasıl anlatayım.
Bana benden yakın,
Bana benden ziyade olan seni.
Hangi kelime içine alır,
Söylesene bu aşk hangi şiire
Hangi yazıya sığar.
Hiçbir şey yazamıyorum artık.
Seninle gitti bütün kelimelerim.
Bütün hislerim.
Benliğim.
Senliğim.
Eylül pencereden girerken,
Yapraklar düşüyor yerlere.
Eylül benim.
Ben benim.
Sen bensin.
Düşen yaprak benim.
Yaprağını düşüren ağaç sen.
Rüzgarlarla mücadele etmekteyim.
Ve her güneş ışığında kurur yüreğim.
Artık saymaktanda vazgeçtim,
Kaç gün oldu gidişin,
Kaç günler oldu seni göremeyişim.
Hiçbir şey yazamıyorum.
Sen yoksun.
Bir selam yok.
Bir haber yok.
Bir şey bilsem ne iyi olurdu
Hala yaşıyormusun?
Artık siliniyor birer birer kelimeler,
Yazamayışımın tek sebebi sensin.
Seninle birlikte gitti bütün heceler.
Seninle yitti bütün şiirler.
Eylül'ü bıraktın bana hatıra,
Ne fark ederdi ki mevsim yaz olsada!
Ben hep Eylüldeyim,
Ben hep düşmekteyim.
Ben hep sendeyim,
Sen bendesin.
Baktığım her yerde silikleşmiş anılarda,
Olmayacak, imkansız yarınlarda.
Hep sen oldun attığım her adımda.
Selam verdiğim insanlarda,
Gözlerimden döktüğüm her tane yaşta.
Hep sen vardın geceleri baş ucumda.
Kendimi sende anladığımda,
Yalnız kaldığımda.
Bağırdığımda kelimelerim sen oldun.
Yıldızlarda, güneşte, sevdiğim canlılarda,
Hep sen vardın dünümde, bu günümde.
Biliyorum olacaksın da yarınlarımda.

Hiçbir şey yazamıyorum.
Sensizlik olacaksa.
Sen olmayacaksın.
Biz olmayacaksak.
Ne anlamı kalır ki kelimelerin?
Hep ayrılığı yazacaksa.
Sensizliği anlatacaksa.
Bensizliği Eylülle sor
Beni düşen her yaprağa.
Sen benim bedenimdin,
Beni sana sor bir kez daha.
Bir Eylül akşamında.
Bizi anlatacaktır yağmurlar
Anlatacaktır Kainat,
Hiçbir şeyin yazılmadığı
Yarınlarımızda.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/301667/hic-bir-sey-yazamiyorum.html>

Usulca yattım İzmirin kollarına

Dün gece usulca yattım kollarına İzmirin,
Yer ağlıyor, gök ağlıyordu.
Denizde balık, havada martının
Göz yaşlarını gördüm çağlıyordu.
Bir yanımda Konak,
Bir yanımda Karşıyaka,
Buna aldırmasada Buca
İçerimde bir yer İzmir gibi yanıyordu.
Dün gece usulca yattım kollarına İzmirin;
Bir yanımda siyah, Bir yanımda beyaz
Beni bir tek İzmir anlar
Başka hiç bir şey anlamaz.
İskele boyunca balıkçılar sallamışlar oltayı Denize,
Denizmi onları avlamış bilinmez.
Bir çay tadında kordondayım,
Sanki bu Dünyada değil
Bir Cennet koyundayım.
Hiç bir şehir vermez İzmir kadar huzur insana
İzmirin kıymeti bir anlam daha katar anlayana.
Dün gece usulca yattım İzmirin kollarına
Sanki bir daha hiç uyanmamacasına
Yanmışım ben İzmirim sana.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/301847/usulca-yattim-izmirin-kollarina.html>

Gülümse Hayatına

Bu gün baharlar açsın içinde
Kara kışın inadına.
Bir derin nefes çek ciğerine
Sen bakma kış olduğuna.
Bilirmisin?
Sen neyi hissedersen
Hayat sana öyle görünür.
Senin elindedir her şey aslında
Sen hiç bir zaman aldanma karanlıklara.
Düşün ki yolun karanlık
Ama unutmayasın ki her yolun ardında
Olur daima bir ışık.
Sen yürümekten asla korkma
Her adım seni aydınlığa yakınlaştırır.
Unutma sakın
Çaresizliğin senin içinde var olansa
Çarelerinde daima içinde saklı olandır.
Sana Uzanan Elleri Tut
Tuttuğun Elleri Bırakma
Bıraktığın Elleri Neden Bıraktığını Unutma...
Önemli olan gittiğin yolda
Yol arkadaşlarının olmasındır.
Hayat bir yol.
Yönünü ancak sen belirlersin.
Bir çok yolcu oturur yanında
Ve bir çok yolcu iner her hangi bir durakta.
Sen güzellikleri al her şeyden
Herkesden birazcık.
Gülümse hayata
Karanlıklar aydınlansın.
Hayata gülümsemezsen
Daima karanlıklarda kalırsın.

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/305734/gulumse-hayatina.html>

Sen Karşıyaka'sın, Ben Konak

Sen Karşıyaka'sın, Ben Konak.
Anlatılmaz bir sevdaya düşmüşüz.
Aramızda kocaman bir Deniz
O denizin serinliğinde üşümüşüz.
Bir araya gelmemiz imkansız,
Varsın olsun yaşamalı
İmkansız da olsa sevdamız.
Sen en güzelini yaşamalısın hayatın
Benim iskelelerim kalabalıkta olsa anlamsız.
Bütün günüm sana bakmakla geçer,
Bir vapur daha kalkarken limanımdan
Ruhum sana doğru kayıp gider.
Senin kokunu getirir her vapur,
Senden haber getirir inenler.
Akşam karanlığında yanar ışıkların
Benim ışıklarım senin yanında söner.
Sen Karşıyaka'sın, ben Konak.
Kaderimizde yazılmış imkansızlığa aşık olmak.
Benim bir yanımda hüznler var
Senin bir yanında olan mutluluklar kadar.
Sana bakmaktan asla vazgeçemem
Vazgeçiremez beni bu aşktan imkansızlıklar.
Varsın olsun denizler birleşmesin,
Senden gelen her şeye razıyım,
Bir ışığına bile ben aşığım.
Sen Karşıyakasın, ben Konağım
Bitmez İzmir İzmir olalı benim yalnızlığım,
Bitmez Karşıyakam
Ben senin karşında duran Konağım.
Sana bakıp bakıp yanmalıyım, yanmalıyım.
SEN KARŞIYAKASIN, BEN KONAK.
NE OLURDU BİR MUCİZE OLSAYDI
BİR GÜN BİZDE KAVUŞSAK...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/306932/sen-karsiyaka-8217-sin-ben-konak.html>

İşte yaşadın yüreğim

İşte yaşadın yüreğim,
İşte yaşadın ve sonbahar geldi.
Bak ardında kalan bir yaşamın
Yaprak döküntüleri.
Bir gözyaşını bile silen yok artık,
Yüreğinde kalmadı işte bak azık.
Aydınlık yolları çoktan yürüdün geçtin,
Yürüyeceğin her yol artık karanlık.
İşte yaşadın yüreğim.
Elinde avucunda olanlarla hayal kur,
Onlar bari olsun sana biraz aydınlık.
Koy gene şarkını çalsın,
Söyleyemem derdimi kimseye,
Derman, derman, derman olmasınlar diye.
Çalsın yüreğimde acı dolu bütün nağmeler,
Hayatın hüznü bırakın bana kalsın.
Varsın olsun gelmesin baharlar,
Beni yaprak dökümünde bıraksınlar.
Yağmur taneleriyle ıslatsın göz yaşlarım toprağı
Kuruyan yüreklere bir hoş seda olsunlar.
İşte geldik, işte gidiyoruz.
Bu hayat denilen oyunun
En masumane oyuncularını olarak.
Bir kağıt, bir kalem.
Bir avuç kül, biraz duman
Geride kalacak olan.
Anlamını yitirecek kelimeler,
Anlamsızlığım ile geride bitecekler.
Bütün dallarım yapraklarını döktü,
Bütün sevdiklerim hazan oldular.
Yalanda kayboldu bütün doğrular.
Varsın olsun be yüreğim,
Yaşadın ve bitti,
Ömür dediğimiz şey bir soluk alış verişiydi,
Bir kaç nefeslikti,
Bir hoş seda olmak isterdim
Sonu hüznle bitti
Bir şair daha yaşadı bu Dünya'da
Yaşadı ve gitti.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/307759/iste-yasadin-yuregim.html>

Hayatın en güzel noktasındasın

Bilmiyorsun aslında!
Hayatın en güzel noktasındasın.
Nereye nasıl bakabildiğin önemli
Bakabilip gördüğün andasın.
Bir çok hüznü ardında bırakıpta geldin
Ve bir çok gönülleri mutlu ettin.
Hayat denilen bu oyunda
Bir çok dalda galiptin.
Bilmiyorsun aslında!
Hayatın en güzel noktasındasın.
Yaşam güzelliklerle yaşanır,
Varsın olsun ara sırada ağlamak gerekir
Acılar insanı olgunlaştırır.
Geçti çocukluğumuz ardımızda bir sis oldu
Olgunlaştık kahkahalarla gözlerimize yaşlar doldu.
Gittiğimiz meçhul bir yöne doğru yoldu,
Hayatın en güzel noktasındasın
Bir günün daha yok belki yaşanacak
Belki de hayatın sonundasın.
Her gününü son günün gibi yaşamalısın,
Bir günün daha olmayacak belki!
Kimseleri kırmamalısın.
Sen güzelliklerin içinde yaşamalı
Ateşlerde yanmamalısın.
Hayatın en güzel noktasındasın,
Şu anda yaşadığın andasın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/308133/hayatın-en-güzel-noktasındasın.html>

Sen Acı nedir bilirmisin?

Sen acı nedir bilirmisin?
Olmaz derde düştüğünde anlarsın.
En sevdiğin bir yıldız gibi kayarken
Gözlerinin içinden,
Acı içinde yanarsın.
Sen acı nedir bilirmisin?
Bir hastahänenin penceresinden
Bakıp kalmaktır hayata bazen.
Bir çok hastanın durumuna bakarsın,
Kimi Lösemi, Kimi kanser,
Kimisinin evladı için yandığını gördüğünde
Onlar kadar olmasada acıyı anlarsın.
Sen acı nedir bilirmisin?
Bir mezarlığın taşında yazan bir çok isim acı taşır,
Sen bir kişiye Fatihanı okursun
Ve o yerde suskunluğunla kalakalırsın.
Sen acı nedir bilirmisin?
Acı Yaşamının içinde var olandır,
Önünden geçtiğin ve görmediğin çoğu kez,
Umursamadığın ve başına gelince anlayamayacağın.
Bir terkedilmiş sevdanın sesidir bazen,
Bazen bir ayrılık,
Bazen bir hastalık,
Bazen ansızın geliveren bir ölümle
Acıyı yaşarsın.
Acı nedir bilirmisin?
Acı sensin, Acı benim, Acı hepimiziz.
Söyle gücün varmı?
Acıyı silebilirmisin?

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/309840/sen-aci-nedir-bilirmisin.html>

Dar ağacında sevdam

Dar ağacında sevdam,
Ben yine de seni sevmekteyim
Bir ucu ölüm olsa da,
Hala o gözlerini görmekteyim.
Dar ağacında sevdam,
Yitik aşklar pazarında satılmakta yüreğim.
Kölen misali susuzluğum çöllerde
Sırtımda sevdanın yükü,
Bu can seni deli gibi sevmekte.
Dar ağacında sevdam,
Yitik ve bitik sende.
Oysa bir can daha yaşıyor
Benim en güzel yerimde.
Dar ağacında sevdam,
Asıyorlar, kıyıyorlar cellatlar yüreğime
Aç kurtlar sevdamın asılışını izlemekte
Ben seni hala sevmekteyim.
Yüreğime paslı hançerini batırıp
Gidişinin yıl dönümünde.
Bu yürek, bu sevdaya direnmekte,
Dar ağacında sevdam,
Hala senin gelişini beklemekte,
Ölümlerle yaşam arasında gidip gidip gelmekte.
Bir ucu ölüm, diğer ucu yaşamdır
İçimde yaşadığım tek senin sevdandır,
Dar ağacında olsa da sevdam;
Bir tek sen gerçek
Dünya bana yalandır...

13:03:2007

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/310123/dar-agacinda-sevdam.html>

Mum ışığında aramak seni

Mum ışığında aramak seni
Ne acayip şey mum ışığında aramak seni,
Ve mum ışığında bulmak o güzel gözlerini.
Bazen dökülür kelimeler içimde bir figan olur,
Bazen sessiz bir çığlıkta kainatı doldurur.
Gecenin karanlığında yalan yoktur
Gündüzdeki kadar.
Gündüzden farkı vardır gecenin ta fecre kadar.
Çevir başını gökyüzüne bak sevdiklerin orada sanırsın,
Giden her sevginin ardından o gecenin içinde yanarsın.
Sevgiyle yoğrulmuş bedenini yorgunluk sarar,
Gözlerin gecenin içinde senden bir iz arar.
Ne acayip şeydir mum ışığında aramak seni,
Ve mum ışığında bulmak o güzel gözlerini.
Sanma ki kainatta yapayalnızız,
Sana senden yakın var candan içeri.
Uzakları yaratanlar bizleriz,
Yakınları yarattığımız kadar.
Korkma sevgiden zarar gelmez
Ta fecre kadar.
Yeter ki mum ışığında olsa aydınlığımız olsun.
Bırak gözlerimizin içinden yüreğimize bir ışık doğsun.
Adı ister sevgi,
İster aşk yada ismi lazım değil olsun.
Ne farkeder yeter ki içimizde olanın dışı vurumu olsun.
Ne acayip şey mum ışığında aramak seni,
Ve mum ışığında bulabilmek o güzel gözlerini.
Gecedden bir dilek tut sende bazen,
Bir dua et yarına dair ecel gelmeden.
Yapabildiğimiz güzel şeyler bizi yarında var eden,
Hiç önemi yok aslında dünün, bu günün,
Yarın gelmeden.
Ne acayip şey gecede aramak seni,
Ve gecede bulabilmek bütün benliğini.
Ne farkı var gecenin aslında gündüzden?
Bir hayal ile karanlıktan zihnimize gelen,
Gündüzde de gelemmez mi o hayal
Güneşin içinden?
Suskun kelimeler bozulur gecede,
Türlü türlü fikirler dolaşır zihnimizde,
Ne kadar acayip şey biliyor musun mum ışığında bulabilmek seni,
Ve bulabilmek senin o güzel yüreğini.

Melankoli

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/310759/mum-isiginda-aramak-seni.html>

Bir Őir gibidir yaŐamamak

Bir Őir gibidir yaŐamamak.
Bazen hüzünü alır içinden,
Bazen sevinci söker tırnaklarıyla
Hayat kelimelerden.
Őir tadında sürersen hayatı,
Őir tadında yaşarsın içinde tabiatı.
Bir Őir gibidir yaŐamamak
Mühim olan Őir tadındadır hayata bakmak.
Gün olur gidersin ardın sıra kelimelerle,
Gün gelir ölü ozanlar grubunda adın anılır,
Bir kaç kelimeylede olurda anılırsan
Ruhun Őad olunacak sanılır.
Yaşarken verilmez Őairlere önem,
Ölünce de verilmediği gibi.
Bir çok üstadın mezarı yıkıktır,
Yaşarken yıkık yürekleri gibi
Bir çoğu hala sanıktır.
Bir Őir gibidir yaŐamamak,
Őir gibi olmalıdır.
Şair dediğin zaten
Kelimelerde var olmalıdır.
En güzel Őirini yazar hayat bize
Kelimeler zaten içlenmiŐtir içimize,
Bir Őir tadında süreriz yaŐamamızı
Őir tadında da bitmelidir yaŐamamak.
Bize düşen sadece kelimeleri yazmak.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/314469/bir-siir-gibidir-yasamak.html>

Bir mum ışığındaki bir hayal

Titrek bir mum ışığındaki bir hayal,
Gözlerimden süzülen bir damla yaştın sen.
Bir hıçkırık ile boğazımda düğümlenen,
Beklediğim her anda gelmeyen
Ve hayali gözlerimden silinmeyen
Bir yürek atışı emanetimde
Bir anısın sadece sen.
Hani bilirsin!
Bazı anılar hiç silinmez insanın içinden.
Bilirsin ya, bazı anılar vardır ağlatır insanı
Canını yakar, Kanını durdurur sanki.
Dünya bir anda yok olur,
Mum ışığı bile zayı olur gözlerinden.
İşte öylesine kalakalmışım ben.
Koskacaman evrenin içinde
Tek aydınlığımsın,
Seni düşünmediğim her an karanlıktır
Karanlıkta yönümü bulamam ki ben.
Aklımda, yüreğimde, Sağımda, solumda
Önümde ve arkamda hep sen.
Yaşadığımda ve yaşayacağımda,
Gideceğim her yolda varacağım nokta.
Sensiz geçen her saniye yitiktir,
Her aldığım soluk bitiktir.
Sensizlik havasızlık gibi
Hayalinde olsa yeter,
Bir mum ışığındada olsa hayatım
Senin hayalin bile güzelliğidir.
Bülbülün güle sevdası neymiş,
Çaresizliği bana sorsunlar,
Vuslatsızlığı bana.
Yarayı bana sorsunlar,
Kanamayı bana.
Hayırsızım, hercai çiçeğim
Varsın olsun, gözyaşlarımla toprağına düşeyim.
Varsın olsun Buhar olupta gökyüzünde silineyim.
Sen sağol, Sen varolda
Ben senin için bilinmezliğe gideyim.
Titrek bir mum ışığında bir hayal
Gözlerimden süzülen bir yaştın sen.
İmkansızlığını bilerek sevdiğim,
Öleceğini bilerek ışığa uçan bir pervaneydim ben.
Nihayete ermeden ömrüm
Yanacağım ışığında hiç şikayet etmeden.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/315152/bir-mum-isigindaki-bir-hayal.html>

Gülüm

Gece karanlık gülüm,
Kalmadı artık benim dünüm.
Yok artık gidecek bir yönüm,
Sensizlik boğazımda bir düğüm.
Bir şarkısın artık dilimde,
Bir damla yaş oldun gözümde,
Derin bir acı sızlar göğsümde,
Dermanım kalmadı gülüm bedenimde.
Güneş bile doğmuyor günüme,
Her yanımda karanlık aysız gecemde
Silinmeyen çok şey siliniyor zihnimde
Gel artık gel be gülüm.
Hatıralar ıslanmış kağıda dökülüyor,
Yanan mum bitmiş söndü sönüyor,
Her geçen gün benden bir şey götürüyor,
Ben bittim, seni bitiremedim be gülüm.
Bir gün gelirde bulamazsan beni eğer,
Aramasın bırakıp gittiği yerde beni o gözler,
Seni ne çok sevdiğimi bilemezler,
Rabbim katında bilinecektir gülüm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/315807/gulum.html>

Sen ve ben

Sonbaharda yere düşen bir sarı yapraktım sadece.
Rüzgarım sen oldun, Yağmurum sen.
Senin rüzgarınla sana uçtum geldim ben.
Ateşim sen oldun, külün ben.
Yağmur gibi düşerken gözlerimden.
Yorgun bir serçenin atan yüreğinde ben vardım,
Elinde silah, ardımda bir mermi gibi sevdan.
Daha fazla dayanamadım ki!
Vuran sen oldun, vurulan ben.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/318254/sen-ve-ben.html>

Yalanlar

Yaşadım sanki bir koca asır,
Yüklendi omuzuma sevdalar.
Hiçbir şey anlamadım hayattan,
Yüreğime saplandı hançer gibi yalanlar.
Şairlerin gözyaşı zemzemdir,
Kaleminden akar bazen de kanlar,
Hiçbir şey dokunmadı bana
Söylediğin yalanlar kadar.
Sen bakma sakın bana,
Bakma dünyadaki dönen dolaplara,
Dostmuş, arkadaşmış, sevdemiş
Geçmişte kalmış bütün doğrular.
Artık hiç kimse layık değil sevdiğine,
Aldanmamak lazım yüzlerdeki gülümsemelere,
Yok saydım artık sevdayı da, dostluğu da.
Hiçbir şey acıtmadı beni sahte yüzlerdeki
Yalanlar kadar
Ve ne yazık ki hep var olacaklar,
İçimizdeki yalanlar ve dolanlar.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/318931/yalanlar.html>

Sen Gittin Evladım

Sen gittin evladım,
Toprak ben oldum.
Sen düştün toprağıma
Yanan ben oldum.
Sen giderken bir meçhule
Göz yaşları damladı üzerime,
Sen benim toprağımda,
Yüreğimde yatan oldun.
Hiçbir kuvvet alamaz seni benden,
Hiçbir zaman silinmez hayalin gözlerimden,
İsmin bir an bile düşmedi ki dilimden,
Sen gittin evladım, beni bırakıp gittin
Yaşarken ölen ben oldum.
Bilmezler bu acıyı bilemezler,
Seninle dolu anıları silemezler,
Her an düşlerimde, rüyalar dasın
Sensizlik ne demek evladım
Başa gelmeyince göremezler.
Ben seninle verdim her şeyimi toprağı,
Toprak oldum geldim seni sarmaya,
Bakmasın kimse nefes aldığıma
Seni toprağı koyduğumda öldüm bende evladım
Yalan oldum.
Canımın canısın, akan kanımda,
Ne olurdu olsaydın şimdi yanımda,
Huzurum kalmadı şu yalan Dünyada
Ben bittim evladım heder oldum.
Haşa isyan edemem yaradanıma,
Alsın bir an önce canımı geleyim yanına
Sen gitmeseydin de canımı verseydim ben sana
Bir an bile aklımdan çıkmıyorsun
Senin için mahvoldum.
İşte bak geçiyor günler ardı ardına,
Kavuşacağız biliyorum eninde sonunda,
Her gün dua ediyorum ben sana
Dilimde ismin kalacak daima.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/319517/sen-gittin-evladim.html>

Gitme

Hüzün bulutlarını indirip de gözüme,
Şimdi buradan gitmenin anlamı ne?
Ne olur pişman etme sevdiğime,
Düşün, son kez yaş düşmeden gözlerime.

Sen benim bahar yanımda, ilk göz ağrısın.
Sen benim gülen yüzümde solmayanımın,
Söylesene bana yalan mı olacaksın?
Ne olur incitme, dikkat et sözlerine.

Varsın her ne olursa olsun silinsin kötülükler,
Bir iki kelimeyle bitmemeli sevgiler,
Yoksa tek başına kalırız, nasıl geçer seneler?
Ne olursun kal, gitme, yaş düşmesin gözlerimize.

Seneleri devirip de buraya gelmedik mi?
Biz birbirimizi hiç sevmedik mi?
Hani yeminimiz, ölünecekse ölmedik mi?
Düşün son bir kez daha, gitme,
Sen bizi bizde silme.

Bak gidersen kanayacak yüreklerimiz,
Gidersen bir yok oluş olacak silinecek izlerimiz,
Fazla uzun sürmez silinir silüetlerimiz,
Gel yanıma gitme, bizi perişan etme.

Bak işte inci gibi dökülüyor yaşlar,
Yakında benimle ağlayacaktır bu eşyalar,
Kokun üzerimden silinmez,
Silinmez büyük aşklar.
Son bir kez bak yüzüme ve gözlerime,
Ne olursun gitme.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321968/gitme.html>

Gidiyorum

Ne kaldı geride sevdiğim,
Yitik ve bitik duygu sağanağına tutulmuşuz.
Senden ve benden kalanlarıda al yüreğine
Ve git
Ve unut beni.
Farzet ki hiç yaşamadık,
Yaşanmadan bitti say benli günlerini,
Ben hiçmişim say, yalandın de
Ama diyemezsin biliyorum.
Ben nasıl beceremediysem seni unutmayı
Sende beceremeyeceksin bensiz olmayı.
Yüreğim kanıyor, canım yanıyor.
Her baktığımda sana
Yitirdiğimiz umutlarımızı görüyorum,
Sevgimizi ve büyük aşkımızı.
Hayır, hayır seni suçluyamıyorum.
Senin sevdana yakışmadım sanırım ben,
Beceremedim bak her şey gibi
Seni sevmeyide, sana layık olmayıda.
Adam gibi bir adam olamadım yanı canımın içi
Bu aşkın en büyük suçlusu benim,
Birisi bir hüküm versin ve götürsünler beni.
Son arzum ne diye sorarlarsa
Tabi ki bir kağıt ve bir kalem olacaktır.
Sana yazacağım söyleyemediğim her kelimeyi.
Olmamışlıkların içinde çarelerim tıkanı,
Seni çok seviyorum aşkım bile diyemeden gideceğim sanki
Yüreğim buna yandı.
İşte bak buraya şu anda artık yazıyorum
Seni çok ama çok seviyorum aşkım,
Yitik ve bitik duygu sağanağında
Sana aşkımı son kez itiraf ediyorum
Ve ben artık gidiyorum,
Gidiyorum.

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/323389/gidiyorum.html>

Ölüm dediğın nedir ki?

Bir sabah ansızın çektim gittim yanından.
Ardımda kocaman bir sevdıydı bıraktığım,
Biliyorum.
Sanma ki isteyerek di bu ayrılık.
Bile bile sevdasını bırakır mı insan geride,
Elimde olsa dönmezmiydim,
Biliyorsun sevgilim.
Biliyorsun ki ben seni
Mecnunun Leylasını sevdiğı kadar sevdim.
Ruhum bedenimden ayrılmadan önce,
Tek kelimem oldun dudaklarımda,
Bir film şeridi gibi geçerken hayatım gözlerimden,
Sen hayatımın en güzel yerindeydin.
Sanki yer gök gürlledi ben buradan giderken,
Sessizliğin çığlığında bilmiyorum ben neredeydim.
Ben sadece yukarıdan bakıyordum bedenime,
Öylesine solgundu ki bedenim
Ben bu soluk bedenden yüreğimde olan seni aldım
Sanma ki bedeni olmuyanlar ağlamazlar,
Sen duyduğunda gittiğimi
Ben o anda bile seninleydim.
Göz yaşlarına dokundum,
Yüzünü okşadım,
Sana sarıldım delicesine sen ağlarken.
Ağlama ne olur sus dedim.
Bedenimi yıkadılar önce,
Musalla taşına götürdüler,
Bütün dostlarım oradaydı,
Sen oradaydın, ben oradaydım.
Hiç bırakmadım seni hiç.
Ölüm dediğın nedir ki?
Ben senden hiç gitmedim,
Hiç gidemedim.
Hani bir akşam tatlı bir esinti vurdu tenine ya,
Perde aralandı.
Bir kuş kondu ya pencereye,
İşte o bendim.
Gökyüzüne baktığında gördüğün en güzel yıldızdım ben.
Adımı her söylediğinde,
Seni duyan ve bir bedende olmak isteyen bendim.
Ben bir ruhta ağlayan sendim.
Ben seninle ağlayıp gülen,
Bedenimde ölsemde seninle yaşayandım.
Ben hiç gitmedim ki!
Ben hiç bitmedim ki!
Ben sevgilim ben
Ölmedim ki!
Tuttuğın her dileğın içindeysen hala,
Hala anıyorsan adıımı,
Sanma ki hissetmiyorum,
Biliyormusun benim canım sevgilim,
Ben seni burada da,
Hala çok ama çok seviyorum.
Ölüm dediğın nedir ki?
Ben her anımda seninle doluyum,
Belki de bu yüzden bir hayalet oldum
Sensizlik vuracak beni,
Biliyorum....
Ve ben artık her şeye elveda,

Sana yeniden merhaba diyorum....

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/324613/olum-dedigin-nedir-ki.html>

Biliyormusun?

Biliyor musun?

Bir adım sonrası belki de hiç olmayacak
Ve ben olduğum yerde kalakalacağım.

Sabahı gelmeyen bir geceden

Sana bir düşünce uçuracağım.

Biliyor musun?

Sensizlikle yaşadığım her gün öldüm ben,

Bir nefes sonrası olmasa ne çıkar?

Yaşadım ben sensizliği, seninle dolu kalbimde

Sonsuz bir aşkla yaşayabildiğim kadar.

Biliyor musun?

Nereden bileceksin ki?

Belki de hiç duymayacaksın bile gittiğimi.

Seveceğim ben seni her zaman

Yarınlarda hep seveceğim kadar.

Ben gidiyorum sevgilim.

Ben bitiyorum artık.

Şu üç günlük Dünya'da

Kalmamış bana artık bir azık.

Belki hiç okuyamayacaksın bu sözlerimi,

Belki de hiç bilemeyeceksin bu Dünya'yı terk edip gittiğimi.

Olsun,

Ben gene de yazıyorum.

Eğer bunu gün gelir de okursan,

Bil ki seni çok sevdim iki gözüm,

Seni hep seveceğim benim can özüm.

Bir tek sen vardın bu eğri hayatta tek düzüm.

En çok bana sensizliğin vurdu,

Ölüm dediğin bir solukluk nefesti,

Esas sensizlikti bana zulüm.

Biliyor musun?

Hiçbir şey acıtmıyor canımı

Sensizliğin acıttığı kadar.

Bir sonbahardı gidişin,

Bana gelişin olsun ilkbahar.

Yaşadım seninle dolu bir hayatı,

Yaşadım yüreğimde olan senle,

Yaşayabildiğim kadar.

Şimdi doktorlar çaresiz diyorlar biliyorum,

Bana gülümsemeler de,

Annemin gözlerinden anlıyorum.

Her tarafım delik deşik iğne izi,

Fakat acıtmıyor canım, yüreğim kadar.

Biliyor musun?

Şimdi gelsen ve şu kapıdan girsen,

Sana sarılmak için kalkamasam bile

Gözlerine bir dakika bile bakmak,

Bana bir koca hayat verirdi.

Bir dakikada gözlerine değsem,

Ve sonra ziyarı yok ölsem, gitsem.

Biliyormusun?

Seni ne kadar çok sevdiğimi?

Biliyormusun sevgilim?

Sana hasret bu Dünyadan gideceği mi?

Bir gün gelir de gelirsen,

Seni karşılıyamıyacağım biliyormusun?

Gözlerine bakamıyacağım,

Seni sevdiğimi söyliyemeyeceğim.

Bak ben biliyorum.

Bak ben gidiyorum.
Sana bu son satırlarım,
Soğuk bir hastahane odasından.
Son kelimelerim bu sana,
Bir kalbin en derin acılarından.
Kısık sesimi duy,
Seni seviyorum,
Seni çok seviyorum.
Anneme söyledim, toprağıma hercai menekşe ekecekler,
Eğer gelirsen göreceksin,
Anlamını biliyormusun?
Sen çok hayırsız çıktım benim bir tanem,
Söyle bana geldiğinde baş ucuma
Sende beni sevmişmiydin
Söyle beni seviyormusun?
Sevdim seni bir ömür boyunca
Sen ne kadar uzakta olsanda,
Belki bu satırlar bir gün sana ulaştığında
Göz yaşların ıslatacak toprağımy,
Sen bende yaşayacaksın,
Sen beni yaşatacakmısın?
Sakın, sakın ağlama
Yoksa ağlıyormusun?
Ne olur beni bırakıp gitme burada
Bir dua oldum bak senin için sonunda
Gidiyormusun?
Gidiyormusun?

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333911/biliyormusun.html>

Gönül

Anlatma gönül, bilmezler derdini.
Biçare kalacaksın gene tek başına,
Kimse bakmayacak gene göz yaşına.
Anlatma gönlüm, anlatma derdini.
Mutlu yanında çok olacak elbet sevenlerin,
Elbet çok olacak iyi gününde dost dediklerin,
Göklerdeki yıldızlar gibi kayıp gidecekler
Kötü gününde bütün sevdiklerin.
Sen sen ol anlatma gönül,
İçinde dağ olsa da dertlerin.
Tek başına ağla ağlayacaksan,
Mum ışığı yanmış gecende
Dağ gibi birikmiş dertlerinle.
Kimse bilmesin ne halde olduğunu
Bilmesinler bırak karanlığını.
Sakın utanma çaresizliğinden
Utanacak sen değilsin,
Boş ver bir hayale sarıl en güzelinden.
Sarıl ve göz yaşlarını sil,
Vakit toparlanma vakti
Akıt uykusuzluğunu uykuya
En güzel rüyana sarıl
Güzellikleri tut ellerinden.
Sen sen ol anlatma gönül,
Bilmesin kimse aç yattığını,
Sevgisiz yaşadığını,
Onca kalabalığın içinde
Bilmesin kimse tek yaşadığını.
Anlatma gönlüm,
Aldanma gönlüm,
Tek geldin bu Dünyaya
Gene tek başına çekip gideceksin,
Kimse sana senden daha yakın değil
Hiçbir kelimeye kanma gönül,
Yanma gönül, Yanma.
Kimse sende sen değil,
Sende olanı sende sanma
Bu günü yaşa
Yarını asla sayma gönül.
Yarını sayma.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/336885/gonul.html>

Seni arıyorum

Seni bulmuşluğum kaybetmişliğimdenmidir,
Seni kaybetmişliğim seni bulmuşluğumdanmı ?
İçimde dönüp duruyorsun her zaman
Bir görünüyor, bir saklanıyorsun bazen.
Çözümlemeyecek cümleler kuruyorum
Ve çözmeye uğraşıyorum,
İsmin çıkıyor daima.
Sonra tekrar bir kelimedede seni arıyorum
Gene sen çıkıyorsun.
Sonu olmayan bir denksizlik içinde
Sabit bir şey bulamıyorum.
Seni kaybetmişliğimde
Seni buluyorum.
Seni her bulduğum da
Yeniden kaybediyorum.
Çok zor bir sevdayı yaşamak gibi
Zor yönlerini hep sevdim ben senin,
Ne kadar zor olsa da sevdan
Seni çok sevebiliyorum.
Gündüzde oluyorsun bazı zaman,
Bazı zaman gece de.
Anlayamadığım bir şey var içimde.
Bu kadar yakınken,
Bir o kadar uzağa nasıl gidebiliyorsun
Çözemiyorum...
Seni her kaybettiğimde buluyorum
Ve her bulduğumda yeniden kaybedebiliyorum.
Bu ne biçim sevda, ne biçim aşktır
Anlamıyorum.
Çok yorgunum artık, ne olur kaybolma
Çünkü bir kez daha yitirecek ve bulacak gücüm yok
Seni ölesiye seviyorum.
Bir kayboluşun daha olursa
Işığa uçan pervaneler gibi olacağım,
Kendimden korkuyorum.
Artık seni değil
Kendimi arıyorum.

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341307/seni-ariyorum.html>

Biliyorum

Biliyorum.

Çok acılar içinde hissettiğini kendini.

Biliyorum.

Dışarıda akan bir hayat var ve sen

Çok dışında hissediyorsun benliğini.

Küsüyorsun,

Belki de haklı sebeplerin var içinde

Biliyorum.

Ama bırak bir an olsa da siyahlığı,

Bırak olduğu yere ve ışığa yönel

Hayal et hala bir yerde olan güzelliği.

Hepimizin gideceği son nokta bilinmezlik

Biliyorum.

Fakat bir saniyede olsa güzellikleri yaşamalısın

Bir saniye bile kalsa görebilmeli

O bir saniyede her şeyi sevebilmelisin.

Ölümden önce kalakalmışlığımızla

Yalnızlığımızla o bir saniyede bile

Senin için en güzel olanı yapabilmelisin.

Bazen zor gelir insana yaşamak

Bütün yüküyle biner üzerimize,

Ve sende biliyorsun ki!

Ölümse ölüm kaçınılmaz son

Ölümden öncesi önemli bence

İşte o öncesinde güzellikleri bırakabilmelisin.

Biliyorum.

Seninle aynı noktadan aynı doğrultuda buluyorum kendimi.

Senin gibi düşünebiliyorum,

Senin gibi oluyorum seni düşündüğüm her an.

Ayaklarım yok,

Ellerim yok,

Dilim yok.

Fakat sende olmayan bir şey var bende,

Hiçbir şeyim olmasa da

Kocaman bir yürek taşıyorum,

İnsanlara sunuyorum bütün hislerimi.

Senin gibi üşüyorum bende karanlıkta,

Senin gibi isyan ediyorum bilinmezliğe,

Sen ölümden korkmadığını söylediğinde

Ben çoktan o kelimeleri söylemiş oluyorum.

Kelimelerini yarım bırakma,

Kendini de yarınlar da var edebilmen için

Yarınına karanlıklarla asla bakma.

Bırakacağın kelimeler asla silinmez yüreklerden

Ve silinmeyecek hatıralar vardır biliyorsun

Seni seven gönüllerden.

Bırakma hayatın elini asla,

Sen sen ol bu günü yaşama asla yasla.

Gülücükler açsın yüzünde kardelenler gibi

Unutma ki her ne olursa olsun

Var hala seni çok seven birileri.

Gülümse hayata ne olur,

Sonu ne olacaksa olsun bırak

Belki mucizeler böyle olur.

Biliyorum.

Sen ne hissedersen ben senin yüreğindeyim,

Ben senin kalp atışında duran bir dost eli

Bir arkadaş, senin en kıymet verdiğinim.

Ne olursun bırak artık hüznü yarınlara

Yaşadığın her anı artık mutlulukla yaşa.
Kardeş demek can demek biliyorum
Ve seni kardeşim olarak çok ama çok seviyorum.

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341793/biliyorum.html>

Aydınlık yüzümün karanlığındaayım

Aydınlık yüzümün karanlığındaayım,
Gecenin en siyah yerinde,
Şehire düşen her kar tanesinde ben varım.
Tualın en mat rengi ismim oluyor
Ve her fırça darbesinde bir kenara atılıyorum.
Bir fırtına esiyor, savruluyor, savruluyorum.
Bir sevdaya tutulmuş yüreğimde
Yaşamaya inat ölümü arzuluyorum.
Çareler tükenmiş sanki!
Tükenmiş umutlar inadına,
Bir kar tanesiyim ama yanıyorum.
Aydınlık yüzümün karanlığındaayım,
Ne bir soran var beni, ne kapımı tıklatan
Sessizce düşünüyorum bir bilinmezliğe
Kayboluyorum.
Siyahın üzerine konmuş bir nokta gibi
Ya da beyazın üstünde ki bir siyah gibiyim,
Mananın içinde kendimi yok sayıyorum.
İşte buradayım diye haykırıyorum,
Buradayım görün beni, duyun, hissedin.
Ne kadar var olsam da,
Yokluğum kutlanmış çoktan
Varlığında yokum, yok oluyorum.
Meridyenler ve paraleller üzerinde
Bir noktayım sadece,
Denizde bir kum tanesiyim
Dalgalarla vuruyorum sahile.
Üzerime basıp geçenlere aldırmadan
Dalgalar alıyor beni tekrar Denize.
Aydınlık yüzümün karanlığındaayım,
Ne bir adım ilerideyim,
Ne de bir adım geride.
Kocaman bir kayaydım bir zamanlar
Şimdi bir kum tanesi olup düştüm denize.
Bir kar tanesiydim İndim yeryüzünün Cehennemine.
Bir sevdaya tutulmuş yüreğimle
Dokundum sizin yüreğinize.
Sadece bir noktaydım ben
Siyah ya da beyaz,
Sıcak ya da soğuk,
Acı veya tatlı
Sizin yüreklerinizde.
Görmediniz, duymadınız, hissetmediniz
Ben vardım aslında
Her zaman bir yerinizde
İşinize gelmeyince de
Beni siz yok ettiniz
Kalpleriniz de...

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/347337/aydinlik-yuzumun-karanligindayim.html>

İzmir sen kokuyor

İzmir sen kokuyor,
Sen İzmir kokuyorsun.
Konak iskelesinde ki vapurlarda,
Bir simit parçası için uçan martılarda,
Hep sen varsın İzmirin sokaklarında.
Kemer altı pazarındaki kalabalık sokaklarda
Aradığım bir tek sen, sen varsın.
İzmir sen kokuyor,
Sen İzmir kokuyorsun.
İşte bu yüzdendir seni bulamayışım.
Karşıyaka da ki 06 da,
Alsancakta ki Bonjour da,
Kaybolmuşum ben senin yolunda.
Şirinyer sokaklarında izin yok,
Kadifekaleye çıkıyorum yoksun,
Ne olurdu İzmir gibi kokmasaydın,
Sen İzmirin içinde sır olmasaydın.
Bulamıyorum seni kahroluyorum,
İzmir sen kokuyor,
Sen İzmir kokuyorsun.
İzmir sen oluyor,
Ben İzmir de sen oluyorum
Ve artık ben İzmir i sadece sen koktuğu için
Çok ama çok seviyorum.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/379821/izmir-sen-kokuyor.html>

Bir sevda yanığı

Bir derin acı var sadece,
Yüreğimi acıtan.
Bütün acılar geçer biliyorsun,
Tek acı yakar insanı.
Bir sevda yanığı içimde
Ve bir bitiş öyküsü ciğerlerimde.
Ben artık gitmek zorundayım sevgili,
Her şeye inat, her zaman sevdan içimde
Ve senli hatıralar benimle.
Yarın belki güneş hiç doğmayacak,
Belki de hiç batmayacak sevgili.
Sana son kez yazmak istedim
Seni ne kadar çok sevdiğimi.
Son arzum nedir diye sorsalar
Seni son bir kez daha görmek derdim.
Son bir kez yanağını okşamak
Ve bir damla kondurmak isterdim ellerine.
Mümkün değil belki biliyorum,
Yarını olmayan Dünyamda hayal bu ya
Senli bir hayal kuruyorum.
İçimde çok acı var sevgili,
Her acı geçer ama tek acı yakar insanı.
Bir sevda yanığı içimde
Bedenimi kemiren illet hastalığı yener.
Ve bu sevdaya ölümden yakışır
Ölümlerle bir, sevdamda benimle gider.
Bir hastane odasında ne yazılabilir ki?
Yarını olmayan bir kişiden,
Sevdasına yazılan hiç okumayacağı kelimeler.
Halbuki ne hayallerim vardı yarınlara dair,
Ne umutlarım vardı.
Her doğan güne sen varsın diye uyanmak,
Her batan günde senli hayallerle uyumak.
Rüyalarda görebilmek seni.
Mutlu olmak, mutlu kalmaktı hayat.
Sen olmasan da ümitle bakabilmektir.
Ben seni yaşatırken içimde,
Bilmeden kendimi öldürmüşüm.
Kanser deseler de doktorlar,
Ümitsiz deseler de
Ümitsizliği bilmiyorlardı ki hiç,
Ben ümitsiz sevdamla ağlamış ve gülmüşüm.
Umudu olmayanın ümidimi olur?
Ne fark eder ki zaten, sen olmayacaktın;
Ben olmazlıkları içimde oldurmuşum.
Ben gidiyorum sevgili.
Ardımda bırakacağım madden bir şey yok sana.
Havada asılı kalmış
Bir kaç sevda yanığı kelimedenden başka.
Belki de hiç bir zaman duymayacağın
Bilemeyeceğin kelimeler kalacak bu evrende.
Bir mezarda bir çiçek açacak sana her zaman
Soğuk bir kış gününde.
Kim bilir duymayacaksın öldüğümü bile.
Korkmuyorum Sevgili, korkmuyorum.
Hazırladım kendimi bu bitişe.
Ölüm güzeldir bazen,
Yaşamdan belki de!
Biliyor musun?

Seni çok özleyeceğim,
Özlediğimden çok özleyeceğim.
Bir rüzgar tadında koşacağım sana,
Bir yağmur tanesi olacağım,
Bir kar tanesi gibi düşeceğim tenine.
Bir kelebek olacağım belki
Konacağım avuçlarına.
Ölüm dediğin nedir ki?
Yaşamdan güzeldir belki de?
Senin güzelliğin gibidir,
Yüreğinin güzelliği gibi.
Sana anlatamadığım o kadar çok şey var ki!
Seninle yapmadığım bir çok şey.
Ben gidiyorum sevgili.
Benim içinde bakar mısın Dünyaya?
Martılara simit atar mısın gemiden?
Bir çay içer misin Kız kulesine karşı?
Bir hercai diker misin toprağa?
Bir kuşu azat eder misin kafesinden?
Ve sever misin benim yerime hayatı,
Benim için yeniden.
Bir ağaçla konuşur musun?
Ne güzel çiçeklerin var diye.
Benim için yaşar mısın sevgili?
Yaşar mısın...?
Hayata dair çılgınlıklar yaparak
Ve her şeye inat haykırır mısın
Hiç bir şeye aldırmadan?
Beyazları giyip aldırmadan kirleneceğine
Yağmurda koşar mısın?
Yaşar mısın sevgili?
Yaşa e mi.
Sen çok yaşa.
Güzel yaşa.
Sevda yanığı olmasın yüreciğinde,
Sevdanla bir arada yaşa.
Ara sırada olsa anımsarsan beni
Ben anlatıyor olacağım seni bir ağaca,kuşa ve taşta.
Yaşadığım kadar yaşadım,
Sevebileceğim kadar sevdim seni.
İsmimin altında yazacak bir taşta
Ölüm tarihim.
Seninle dopdolu bir hayattı,
Teşekkür ederim.
Sevda yanığı kelimelerde sen oldun
Artık bana mücade sevgili,
Haberin olmadan, habersizce
Senden gitmek zorundayım,
Elveda iki gözüm, elveda.
Yarın bir başka doğacak gün belki de
Bir ölüden sana gelecek
Bir merhaba....
Seni hep sevdim, seveceğim
Bir sevda yanığı olmayan yarınım da.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/382694/bir-sevda-yanigi.html>

Biliyormusun? Seslendirme:Ömer KÖROĞLU

Biliyor musun?

Bir adım sonrası belki de hiç olmayacak

Ve ben olduğum yerde kalakalacağım.

Sabahı gelmeyen bir geceden

Sana bir düş uçuracağım.

Biliyor musun?

Sensizlikle yaşadığım her gün öldüm ben,

Bir nefes sonrası olmasa ne çıkar?

Yaşadım ben sensizliği, seninle dolu kalbimde

Sonsuz bir aşkla yaşayabildiğim kadar.

Biliyor musun?

Nereden bileceksin ki?

Belki de hiç duymayacaksın bile gittiğimi.

Seveceğim ben seni her zaman

Yarınlarda hep seveceğim kadar.

Ben gidiyorum sevgilim.

Ben bitiyorum artık.

Şu üç günlük Dünya'da

Kalmamış bana artık bir azık.

Belki hiç okuyamayacaksın bu sözlerimi,

Belki de hiç bilemeyeceksin bu Dünya'yı terk edip gittiğimi.

Olsun,

Ben gene de yazıyorum.

Eğer bunu gün gelir de okursan,

Bil ki seni çok sevdim iki gözüm,

Seni hep seveceğim benim can özüm.

Bir tek sen vardın bu eğri hayatta tek düzüm.

En çok bana sensizliğin vurdu,

Ölüm dediğin bir solukluk nefesti,

Esas sensizlikti bana zulüm.

Biliyor musun?

Hiçbir şey acıtmıyor canımı

Sensizliğin acıttığı kadar.

Bir sonbahardı gidişin,

Bana gelişin olsun ilkbahar.

Yaşadım seninle dolu bir hayatı,

Yaşadım yüreğimde olan senle,

Yaşayabildiğim kadar.

Şimdi doktorlar çaresiz diyorlar biliyorum,

Bana gülümseceler de,

Annemin gözlerinden anlıyorum.

Her tarafım delik deşik iğne izi,

Fakat acıtmıyor canım, yüreğim kadar.

Biliyor musun?

Şimdi gelsen ve şu kapıdan girsen,

Sana sarılmak için kalkamasam bile

Gözlerine bir dakika bile bakmak,

Bana bir koca hayat verirdi.

Bir dakikada gözlerine değsem,

Ve sonra ziyarı yok ölsem, gitsem.

Biliyormusun?

Seni ne kadar çok sevdiğimi?

Biliyormusun sevgilim?

Sana hasret bu Dünyadan gideceği mi?

Bir gün gelir de gelirsen,

Seni karşılıyamıyacağım biliyormusun?

Gözlerine bakamıyacağım,

Seni sevdiğimi söyliyemeyeceğim.

Bak ben biliyorum.

Bak ben gidiyorum.
Sana bu son satırlarım,
Soğuk bir hastahane odasından.
Son kelimelerim bu sana,
Bir kalbin en derin acılarından.
Kısık sesimi duy,
Seni seviyorum,
Seni çok seviyorum.
Anneme söyledim, toprağıma hercai menekşe ekecekler,
Eğer gelirsen göreceksin,
Anlamını biliyormusun?
Sen çok hayırsız çıktım benim bir tanem,
Söyle bana geldiğinde baş ucuma
Sende beni sevmişmiydin
Söyle beni seviyormusun?
Sevdim seni bir ömür boyunca
Sen ne kadar uzakta olsanda,
Belki bu satırlar bir gün sana ulaştığında
Göz yaşların ıslatacak toprağımy,
Sen bende yaşayacaksın,
Sen beni yaşatacakmısın?
Sakın, sakın ağlama
Yoksa ağlıyormusun?
Ne olur beni bırakıp gitme burada
Bir dua oldum bak senin için sonunda
Gidiyormusun?
Gidiyormusun?

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/390878/biliyormusun-seslendirme-omer-koroglu.html>

İzmir ağlıyordu, sen ağlıyordun

İzmir ağlıyordu, sen ağlıyordun.
Martılar göz yaşlarını bırakıyorlardı körfeze
Sen yaşlı gözlerinle gözlerime bakıyordun.
En büyük hüznünü aldık içimize deniz kokusunun
Sanki bizimle birlikte Konak denizi yanıyordu.
İskeleden kalkan her vapura koyduk biraz sevdamızı,
Her kalkan vapor da sen ve ben vardık,
Vapurlar bizden birer parça taşıyordu.
İzmir ağlıyordu, sen ağlıyordun.
Gözlerin gözlerime her değdiğinde içim kan ağlıyordu.
Karşıyaka da bir aşka düşmüş can kanıyordu,
Eğer, eğer göz yaşlarımı dökseydim biliyorum,
Hiç ayrılmayacaktı birleşmiş ellerimiz,
Yanımızdan her geçen insan bize bakıyordu.
Keşke diyeceğimiz bir çok kelimeye saklıydı sevdamız
Bunu martılar ve deniz bile anlıyordu.
İzmir ağlıyordu, sen ağlıyordun.
Her kelime bitişin hükmünü getiriyordu,
Geçen her saniye ayrılığa gebe,
Keşke dedim zaman hiç geçmese.
Öylecesine kalsak,
Konak limanında bir ömür yaşasak,
Keşke...
Keşke diyeceğimiz bir çok kelimeye saklıydı sevdamız.
Yaşadığımız her anın içinde bir çok keşke olacağını bile bile
Ayrıldı yavaş yavaş ellerimiz.
İzmir ağlıyordu, sen ağlıyordun.
Seni bir vapurla yolcu ettiğimde Karşıyakaya,
Ben ağlıyordum, sen beni göremeyecek kadar gemiyle gittiğinde.
Sanki benimle birlikte gökyüzü de ağlıyordu.
Her yüzde biraz hüznü vardı
Keşkeler bile ağlıyordu.
İzmir ağlıyordu, ben ağlıyordum.
Ben seni öylesine çok sevmiştim ki!
Benden hiç gitmeyeceğini sanıyordum.
Hiç bir ayrılık acıtmamıştı canımı gidişin kadar,
Bak senelerin ardında kaldı büyük sevdamız
Hala keşkeleri ağlatıyorum gözlerimde,
Takvim yapraklarını eskitiyorum çizip, çizip.
Gidişinin kaçınıcı senesi, kaçınıcı günü ve saati sayıyorum,
Bütün gemileri yakıyorum içimde,
Bütün semtlerini yakıyorum İzmirin,
Saçlarımda ki beyazlarıda artık sayamaz oldum,
Bir köşedeyim Konak iskelesinde,
Gelmeyeceğini bilerek bekliyorum.
Her geçen yüzde bir iz var sanki senden
İzmir ağlıyor, ben ağlıyorum....
İzmirin bütün semtlerine göz yaşlarımla yağıyor,
Sensiz sokaklarda keşkelerimle seni arıyorum.
Ben ağlıyorum, İzmir ağlıyor
Sen benim bütün Dünyamsın,
İzmirde senin izlerin var,
Toprağa düşen göz yaşlarımızda biz varız.
İzmir ağlıyor hala,
Ben hala ağlıyorum.
Gidişinin tarihiydi ölüm tarihim,
Sensiz kendimi yok saydım
Martıların kanadına verdim yüreğimi,
Ben artık buralardan gidiyorum.

Bir sabah gelirsen yine Konak limanına,
Emanet yüreğimi martılarda bulacaksın,
Bir kaç damla ile birlikte.
Tek eksik ben olacağım,
Belki aynı vapurdan inecek,
Aynı oturduğumuz bankta oturacaksın.
Belki aynı simitciden bir simit alacaksın
Ve emanetini getiren martıya savuracaksın.
Banka kazdığım ismini göreceksin,
Bir keşke de senin dilinden çıkacak belki de!
O zaman yeniden,
İzmir ağlayacak, sen ağlayacaksın.

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/422564/izmir-agliyordu-sen-agliyordun.html>

Şimdi susma zamanı

ŞİMDİ SUSMA ZAMANI SEVDİĞİM.
KIRLANGIÇ ÇIĞLIKLARINA GÖZ YAŞINI MEZE ETME ZAMANI.
YÜREĞİNİ ACIYA ESİR ETME ZAMANI.
AYAKLARA PRANGA VURMA,
ELLERE KELEPÇE TAKMA ZAMANI SEVDİĞİM.
KİMSEYE GÖRÜNMEYEN GİTME ZAMANI.
ŞİMDİ SUSMA ZAMANI.
SUSTUM.
SEN BUZ GİBİ YATARKEN BİR HASTANE ODASINDA
BEN BİR KÖŞEDE PUSTUM.
İÇİMDE DELİ DÜŞÜNCELERİMLE,
BİLİNMEZLİĞİME KOŞTUM.
ŞİMDİ AYRILIK ZAMANI SEVDİĞİM.
BİR KIRLANGICIN KALBİNDE ATMAKTA YÜREĞİM.
SEN BENDEN GİTMEYELİSİN.
GÖZ YAŞLARIMI HEP YUTTUM.
SANA BİR CAN OLSUN HATIRAM.
SEN ÇOK YAŞA SEVDİĞİM.
ŞİMDİ GİTME ZAMANIDIR.
KIRLANGIÇ RUHUMLA SENİ DE ALDIM YANIMA,
UÇTUM.

PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/457722/simdi-susma-zamani.html>

Bazen gitme diyemezsin

[ikiyanayasa]Bazen gitme diyemezsin gidene,
O kelime çıkmaz dilinden.
Bilirsin ki gitme desende gidecektir
Gidecek olan.
Bir yanını bırakıp baş ucuna,
Yaşanmışlıklarını da alıp yanına gidecektir.
Ardına bakmadan kapıyı çekecektir
Bütün hatıraların üzerine.
Ne giden için kolaydır gidebilmek,
Ne kalan için kolay olacaktır
Kaldığı o noktada kalabilmek.
Bazen gitme diyemezsin gidene,
Dilinin ucunda dolaşır o iki hece, bir kelime.
Gitme diyecek olursun.
Dur diyesin gelir içinden.
Çıkmaz o kelime dilinden.
Olduğun yerde çakılıp kalırsın
Kala kalmışlığıyla baş başa,
Yaşanmış bir çok şeyin anısıyla
Kalırsın.
Bazen gitme diyemezsin işte!
Oysa ne giden mutludur bu gidişten,
Ne kalan gülümser o giden giderken.
Buruk bir hüznün kaplar gidene de,
Ardında kalanı da.
Hüzüne sarılırsın, anılar geçerken göz ucundan.
Mutlu anlar gelir aklına,
Bir kez daha hüznüne bulaşır gözlerin.
Neden gitme diyemediğini anlayamazsın
Oluruna bırakırsın öylece.
Giden gider,
Kalan kalır öylesine.
Bazen gitme diyemezsin gidene...
Oysa içinden adımlar çılgın gibi ona doğru koşar,
Gitme dur diyesin vardır.
Kolundan tutup çevirip öpmek, sarılmak istersin
Ama olmaz işte, gitme diyemezsin.
İçin acır, gözlerin yaşarır fakat o iki hece
Bir kelimeyi çıkaramazsın dilinden.
Bilirsin ki gidene gitme denilmez.
Oysa belki de gitme diyebilseydin
Bir şansın olabilecektir.
Gitme...
Gitmemelisin...
Neden düzelmesin ki diyebilmelisin.
Ya da düzeltelimiz umudunu hep yeşertmelisin.
İnadına gitme diyemezsin gidene,
Gidecek olan gitme kararını vermiştir
Hüzününü yaşayarak gidecek olmanın,
Olmuyordur kendince.
Yaşıyordur kendi hayatını sevgisizce.
Giden de haklıdır aslında daima kendince.
Sonra yaşanılanlar, yaşatılanlar,
Hatıralar vurur bir cümle yüreğinin üzerine.
Gitme deseydim keşke,
Gitme deseydi keşkeler de kalır düşünceler.
Bazen gitme denilmez gidene,
Giden gider, kalan kalır sessizce.
Anılar ve düşünceler yakar insanı

Bir eziklik, bir burukluk yaşanır,
Kalanda da, gidende de.

Gürsel PAL[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/637135/bazen-gitme-diyemezsin.html>

Bazen gitmek istiyorum

Bazen bir noktada kaliveriyor insan.
Ne bir adım ileri gidebiliyor,
Ne bir adım geriye dönebiliyor.
Olduğu noktada, sabitleniveriyor.
Kendi düşüncelerininle baş başa.
Hiç bir şey yapmak gelmiyor içinden,
Yapmak istese bile yapamıyor bazen.
Kendi kendini sorgulamaya başlıyor,
Nedenler, niçinler yumağı içinde kör düğüm oluyor düşünceler.
Etrafına bakıyor,
Sağı, solu, önü ardı bomboş,
Tek başına kaldığını anlıyor.
İyi ki varsın diyenler, dostlar, arkadaşlar,
Onca yıl birlikte yaşadığı eş,
Aynı kandan, canından olanlar bile yok oluyorlar.
Bazen huzur batıyor insanlara,
Bazen yokluklar yıpratıyor ilişkileri.
Bencillikler, benlikler, senler, onlar eksiltiyor ilişkileri bazen.
Yaşanılan koca bir hayatın ardından elde kalanlar,
Keşkeler, olmasaydılar, neden yaptım kiler içinde gelip gidiyor insan.
Kayıp olanlara bakıyorsun genelde,
Kazanılan ne diye sorguluyorsun hayatı!!
Gerçekten koca bir hayattan elinde olan ne?
Aslında bakınca koca bir hiç varlığın.
Sadece hatıralar içinden seçimler yapıyorsun düşününce
Ve yalnız olduğunu hissediyorsun takılıp düşünce.
Bazen bende sorguluyorum hayatı,
Nedenlerle, niçinler içinde.
Çok keşkeler kurduğuma göre,
Demek ki doğru yaşamamışım,
İnanıyorum buna kendimce.
Bazen diyorum ki çek git,
Can Babanın dediği gibi gitmek gerek,
Bu hayatın telaşesinden,
Bilinmedik uzaklara,
Ardına dahi bakmadan.
Olmuyor işte, gidemiyor insan
Keşke gidilebilse.
Olmuyor gidilmiyor işte.
Kalakalıyorsun...
Bir elinde hüznün,
Diğerinde anılarınla birlikte.
Hiç çekip gittiğim olmadı ki!
Belki de gitmek korkutuyor beni,
Güven duygusu
Olmayacak biliyorum gittiğim yerde.
Öylesine kalıyorum
Ait olduğum bu köhne yerde.
Gitmek lazım biliyorum,
Kimseye haber vermeden
Habersizce ve sessizce.

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/670270/bazen-gitmek-istiyorum.html>

YAKTIN GİTTİN

Hayat bu onunla oyun olmaz,
Hayat bu ölümlle yaşanılmaz.
Gelecek güzel günler varken,
Ölüme her dem vurulmaz.

Yaktın gittin ciğerimi
Yaktın gittin yüreğimi,
Bir sabahtı, gün karardı,
Yaktın gittin günlerimi.

Sensiz ben hayatı nasıl yaşarım?
Doğacak günlere nasıl bakarım?
Yüreğimin içinde acı,
Ölümü nasıl aşarım?

Düzenleme Müzik :Ersin KAYIŞLI
Seslendiren : Mustafa AÇIKGÖZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/683314/yaktin-gittin.html>

KEŞKE

Yitip giden bir çok Şeyin ardında,
Kalınca anlıyor insan.
Bir eksik daha yaşıyorsun hayatı,
Her gün bir eksiliyor yaşamından.
Bir bir düşerken sevdiklerin toprağa,
Sorguluyorsun hayatın nedenlerini.
Her gün, bir gün daha kaybederken
Ve her gün biraz daha yakınlaşırken sona,
Sona ermiş bir çok yüz geliyor aklına.
İnsan nelere sabır edebiliyor,
Nelere dayanabiliyor insan.
Bu düşünceler ve beden neleri kaldırıabiliyor.
Kaldıramam, yapamam, sensiz olamam
Denilenler bir bir geride kalıyor.
Düşününce içinde bir burukluk,
Düşününce bazen bir kaç damla yaş,
Anımsıyorsun hatırandakileri bir bir.
Bir ah çekişinde saklı oluyorlar,
Keşkeler sarıyor düşünceleri,
Yapmasaydım,
Kırmasaydım,
zmeseydim keşke.
Keşkeler gelip saplanıyor zihinlerimize.
Keşkelerin sonu yok ki!
Bir çok keşke,
Bir çok bahaneler ardında hayat.
Giden gittiği zaman
Her zaman deniyor içten bir keşke.
Yitip giden bir çok Şeyin ardında,
Kalınca anlıyor insan.
Keşkeleri yaşamayın,
Keşkelerle yaşamayın.
Keşkeler içinde yaşanılan hayat,
Pişmanlıklara her daim gebe.
Bir hayatın değeridir bazen bir keşke!
Sylemeseydim o kelimeleri
lrmyd?
Keşke sylemeseydim,
lmeseydi,
Gitmeseydi,
Bitmeseydi.
Ahhh keşke!..
Ne çok kırdım kalbini,
O gün onu zmeseydim,
Bırakıp gitmeseydi,
Ayrılmasaydı benden keşke.
Ahhh ah keşke kırmasaydım onu bu kadar,
Keşke.
Yitip giden bir çok Şeyin ardında,
Kalınca anlıyor insan.
Bir yitik yaşıyorsun hayatı
Ve keşkelerine bir keşke daha ekliyorsun.
Keşkeler içinde bir hayat,
Çok ama çok zor,
Bunu sende gayet iyi biliyorsun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/684196/keske.html>

Sen ki!

Sen ki, toprağımsın, havamsın ve daim suyum.
Sen ki, Güneşimsin, Ay'ımsın, Yıldızımsın parlayan.
Sensin bana bu tende bu canı sunan,
Sen ki cansın, canansın yaşanılan.
Bir dikensiz gül olurum sensiz,
Bir eksik yanım olur yaşam.
Sen ki gözümün nuru, baharımsın
İçim de nefessin yaşatılan.
Sen gelsen de bir ecel olsan bedenime
Sözüm yok seninle son olan kaderime,
Sen ki bir ateşsin bu yüreğime,
Şükür ederim ben seninle eridiğime.
Sensiz Lal olsun benim dilim,
Göremeyeceksem seni aksın bu gözlerim,
Sen ki benim seninle bende yazılmış kaderim
Senin için ben, bende, beni silerim.
Senin içinse gidiş ecelime,
Bir an bile düşünmem!
Koşa koşa ecelime giderim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/688091/sen-ki.html>

Sensizliğim

Sensizliğim boğuluşumdur,
Yok oluşumdur en derin sular da.
Yanışımıdır sensizliğim,
İbrahim'in atıldığı o dev ateşin çukurunda.
Sevdim seni yüreğimin en güzel yerinde,
Sevdim.
Senli hayallerdi görüp özlediğim.
Sensizliğimdir benim büyük çaresizliğim.
Ellerimi açıp dua ettiğim,
Bu günüm,
Yarınım,
Hayalim,
Sevdiğim.
Eşim.
Aşkıım.
Ümidim.
Güneşim,
Ay'ım.
En değerli varlığıım.
Ben benim.
Senin kalbindir benim tek yerim.
Sensizliğim ölümümdür,
İntiharıdır yüreğimin.
İdam sehpasında ki ipin ucunda asılı olur hislerim.
Hangi şiir alır seni içine?
Hangi kelime yazar sensizliğimi?
Sen, benim.
Ben, Senin.
Bu tende duran can,
Bu atan yürek,
Bu seninle dolu Dünyam,
Tek senin eserin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/689485/sensizligim.html>

Yoruludum

[ikiyanayasa]Yoruludum.
Hep bir şeyleri kovalamaktan
Ve hiç bir şey yapmadan kala kalmışlıktan.
Tadı tuzu olmayan günleri haneme katıyorum,
Bir gün daha, bir gün daha.
Günler gelip geçiyor,
Sadece anlamsızca, kendimi avutuyorum.
Bir şeylerin başlangıcı yok,
Başlamış olanları da tek tek bitiriyorum.
Yoruludum.
Aynada ki mutsuz surata bakıyorum,
Ve saçlarıma her gün bir ak daha düşüyor,
Görüyorum.
Tavanın boyası düşmüş yerlerinden anlamlar çıkarıyorum,
Bir şeyleri yaratıyor, bir şeyleri siliyorum.
Oysa tavan aynı tavan, çizgiler hep aynı çizgi,
Yoruludum.
Anlamsızlığa anlam aramaktan artık.
Sokakta ki yüzler,
Anlamın içinde ki anlamsız yürekler,
Ve kim bilir ne anlamın içinde anlam yüklüler.
Yoruludum.
Hiç bir şey yapmamaktan
Ve bir çok şeyin anlamını aramaktan.
Görmeyeceğim, duymayacağım ve konuşmayacağım.
Sadece bu yorgunluğuma,
Belirsiz isimler takacağım.
Yoruludum.
Bir ağır depresyonu yaşamaktan.
Yoruludum, insanları tanımaktan ve anlamaktan.

Gürsel PAL[/ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/918646/yoruludum.html>

Sana

Yarım kalan bir hikayeydi,
Gecenin ayazına vuran satırlarda.
Ne sen vardın ne de ben,
Kocaman bir yalnızlık duvarlarda.

.....
Attım kendimi dışarıya,
Senden ve benden bir iz aradım,
Aradım senden sokaklar boyu bir hatıra.
Ne sen kalmışsın ne de ben
Ecel vurmuş şehrin sokaklarına.

.....
Bir sigara yaktım,
Ay ışığı vurdu yüreğimin tenhasına.
Seni aradım,
Çağırdım bu gece sabaha kadar,
Seninle dolu tenhalığımda.

.....
Biliyorum çok uzaktasın,
Gelemeyeceğini biliyorum.
Sen Cennete giderken,
Cehennemin dibinde kaldım tek başıma,
Anlam arıyorum hayatımın anlamsızlığına.

.....
Yokluğunda, avutuyorum kendimi,
Çiçeklerle, hayvanlarla, toprakla.
Senin kokun gibisi asla olmuyor burnumda,
Senin yaptıkların gibi tat bırakmıyor damağımda
Ve sen gibi sevmedi hiç kimse beni,
Sevmedi bu yalan dolu Dünyamda.

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964556/sana.html>

Adım sokak çocuğudur benim

Adım sokak çocuğudur benim,
Kim bilir gecelerde ne yaşarım,
Hanginiz bilir siz uyurken ben kaçarım,
Adım sokak çocuğudur benim.
Siz yorganınızda sıcak yatağınıza sarılırsınız,
Ben köpeğime sarılır yatarım.
Siz pirzola, köfte yerken,
Ben kuru ekmeğe razıyım.
Adım sokak çocuğudur benim.
Çoğunuz yüzüme dahi bakmadan geçersiniz,
Oysa bende bir insanım.
Siz çocuklarınızı severken
Ben hep size bakarım.
Adım sokak çocuğudur benim.
Ben seçmedim bu hayatı,
Ben seçmedim bu yalanı, dolanı.
İsterdim ki sıcacık bir yatağım olsun,
Sıcak bir bakış olsun dokunsun tenime annemin eli.
İtip kalkmasın kimse beni.
Adım sokak çocuğudur benim,
Siz sıcacık yuvalarınızda uyurken,
Ben her gece sizin günahlarınızda yanarım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000898/adim-sokak-cocugudur-benim.html>

Anlarsın

Bir gün anlarsın.
Yalnızlık ne demek?
Yapa yalnız kaldığın zaman,
Bir ayak sesinin bile sana ne iyi geldiğini,
Bir sesin seni hayata ne çok bağıladığını,
Anlarsın.
Avunursun çoğu zaman,
Bir kuşun uçuşuyla,
Bir kedinin miyavlamasıyla,
Bir köpeğin yanına sokulmasıyla,
Bir kaç kuru sözle avunursun.
Gündüzler iyidir,
Göreceğin çok şey vardır,
Avunabileceğin.
Gece olup karanlıklar üzerine çöktüğünde,
Bir bir gider avuntuların.
Başını koyduğun yastık,
Üstünü örttüğün örtüde saklı durur anıların.
Dokunduğun bir eşyada anılarını ararsın,
Bir gün anlarsın.
Yalnızlık seni vurduğunda,
Yalnızlığın ne demek olduğunu.
Bir çok dostun var olmadığını,
Zamanla telefonlarının ve kapı ziline çalmayışından
Terkedilmişliğini anlarsın.
Yaşamın bir kıyısında kalır duyuların,
Bir bir yok olur,
Senin dağ gibi var olduğunu sandıkların.
Karanlık bir uçurumdur yalnızlık,
Korkarsın.
Tutacak bir el ararsın,
Düşer göz yaşların uçurumdan aşağılara,
Yüreğin düşer karanlıklara,
Karanlıkla dost olduğunu anlarsın.
Hiç bir anlamı kalmaz sürdürdüğün yaşamın,
Yalnızlığında, Var ettiklerinin anlamını
Anlarsın.
Bir gün anlarsın ki!
Sana hediye edilen bu hayat
Anlamsızlaşır verirden birde.
Uyutursun zihnini kederlerinle,
Bir kaç hap tanesi tesellisinde,
Yüreğinin ne kadar ağır olduğunu,
Yalnız kaldığında anlarsın.
Ve beklersin neyi beklediğini bilmeden,
Gecelerce.
Umutsuzluğun içinde umudunu,
Bilinmezlikte bir tek kelimeye tutunur düşüncen.
O bilinmezlikte ki tek kelimeyle,
Yaşamaya çalışır öldürdüğün yüreğin.
Yaşarsın...
Yaşamın bütün zorluklarına rağmen,
Kırlangıçların zamanının gelmesini,
Ağaçların çiçek açmasını,
Yağmurda çimen kokusunu beklersin
Yaşama tutunmak için,
Kara kışlarının içinde.
Terkedilmişliklerinin içinde,
Bir sese hasret.

Çığlıklarını atarsın geceye sessizce,
Yalnızlığa düştüğünde anlarsın
Hayat ne demek?
Her gece kendini öldürür,
Her sabah yeniden yaşarsın.
Anlamın içinde, anlamsızlıktır varlığın,
Anlarsın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001055/anlarsin.html>

Gidiyorum

Gidiyorum...

Düne hasret pişmanlıklar zulamda,
Sırtımda ki hançer izlerini de alıp,
Gidiyorum buralardan.
Yüzümüze gülmeyen kaderi,
O yüzüne düşürdüğüm son buseyi,
Sevdayı, aşk'ı, bütün elemi,
Alıp yanıma gidiyorum.
Güzellikler olsun her zaman yanında,
Melekler korusun seni, dursunlar baş ucunda,
Aydınlıklar senin olsun, Dünya'nın karanlık yanında,
Sana bensiz bir hayatı bırakıp, gidiyorum.
Eğer anımsayacak olursan arada, sırada beni,
Bir anlığına kapat o güzel gözlerini,
Ben yanında olup saracağım seni,
Gözlerini açtığında bir kuş uçacak gökyüzünde,
Götürecek sende olan bütün gördüklerini.
Hiç ama hiç unutmayasın ki!
Bu tende duran nefes,
Bu nefeste duran ruh,
Ölesiye çok sevmişti sevdiğim,
İki gözüm seni.

PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001337/gidiyorum.html>

Beklersin

Beklersin.

Umudu hayal edip,
Daha güzel olacağına inanıp hayatın,
Geceleri bir, bir devirip,
İnadına sarılırsın hayallerine,
Beklersin.

Tek başına inatlaşırsın gecelerle,
Geceyi sabaha kavuşturur,
Yeni doğan günde bir umudun
Gerçekleşmesini beklersin.

Beklersin...

Daha iyi bir hayatı,
Yarınına gelecek olan canı,
Olmazlıklarının olumsuzunu,
Günlerinin daha anlamlı yaşanmasını
Beklersin.

Ve günler, geceleri,
Geceler Sabahları kovalar ardı sıra.
Ne beklediğin gelir gecenin ardından,
Ne bir tesellisi vurur hayatına.
Kör düğüm olursun lanet edersin yaşamına,
Tesellisi olmaz artık geceler avuntuna,
Fakat gene de beklersin.

Yeni günde başka bir umut,
Başka bir hayalin düşüncesi olur,
Var olmanın anlamıdır bu,
Son nefesine kadar inadına,
Gelecek olan bir şeyleri beklersin.
Ve gün gelir silinir senden bütün izler,
Silinir beklentine gelenler ve gidenler,
İnsan oğlusun neticede,
Ömür geçer, hayat biter,
Gidersin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042295/beklersin.html>

Öylesine

Öylesine acıyor ki yüreğim,
Yaşıyorum işte, öylesine.
Tadı, tuzu olmayan bir hayatı,
Çekiyorum işte, öylesine.

Anlatsam anlatamam,
Anlayamaz kalırsın, öylesine,
Bu ne kahr-ı belaymış,
Acıtıyor işte, öylesine.

Tek, tek terkedilmişim,
Kalmışım işte, öylesine,
Yalnızlığın bir adı da ölümmüş,
Ölüyorum işte, öylesine.

Hani nerede o fasl-ı baharlar,
Mevsim artık hep Sonbahar,
Ömrüme düşen sarı yapraklar,
Soluyorum işte, öylesine.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042537/oylesine.html>

SUSARSIN

Bazen, an gelir susarsın.
Hiç bir kelime çıkmaz dilinden.
Öylesine yorgundur ki yüreğin,
Yaş bile akmaz artık gözünden.

Bazen, an gelir susarsın.
İçinde çılgınlık feryat, figan,
Yalnızlığın yorulmuştur adı olur isyan,
Öylece kalırsın bir köşede,
Ruhun cehennem ateşindedir,
Çekilir bir kenara, yatarsın.

Bazen bir an gelir susarsın.
Söylenecek o kadar sözün varken,
Terkedilmişliğine baş başa kalırsın,
Yalnızlığının içinde, kan kusarsın.

Bazen an gelir susarsın.
Konuşamazsın çünkü.
Bu gününe, yarınına küser
Yandıkça yanar,
Kanadıkca kanarsın.

Bir lanet daha çekersin hayata da,
Yaşanmayası bu Dünya da
Yaşarsın,
YAŞARSIN....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042699/susarsin.html>

Kal Biraz

Gecenin kanatlarını takıp,
Uçup geleceğim yanına,
Haydi aç pencereni,
Aç biraz.

Bütün gök kuşağını
Takacağım kanatlarıma,
Sunacağım sevginin bütün renklerini,
Vereceğim sana,
Al biraz.

Bir yanımda Cennet,
Bir yanımda hüzdür sevdan,
Gitme ne olursun canımdan,
Kal biraz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042969/kal-biraz.html>

Sevdam ve yaşam

Sevdam ve yaşam

En güzeli seni sevmekti;
Sevdim seni sevmeyi.
Gözlerimin ferinde fer olan,
Hayalini sevdim.
Bir tutsaklığı,
Sahilde bir kum tanesiydi sevdam,
Bulmam gerekiydi,
Çok aradım seni,
Anladım o anda ben
Senin değerini.
Bir sabah esintisiydi sevdam,
Peşin sıra koştum ardından,
Hiç yorulmadan.
Bir pervane böceğiydim ben aslında
Bile bile senin ateşine koşan
Ve senin ateşinde son bulacaktı
Sevdam ve yaşam.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043155/sevdam-ve-yasam.html>

Sana

Yarım kalan bir hikayeydi,
Gecenin ayazına vuran satırlarda.
Ne sen vardın ne de ben,
Kocaman bir yalnızlık duvarlarda.

Attım kendimi dışarıya,
Senden ve benden bir iz aradım,
Aradım senden sokaklar boyu bir hatıra.
Ne sen kalmışsın ne de ben
Ecel vurmuş şehrin sokaklarına.

Bir sigara yaktım,
Ay ışığı vurdu yüreğimin tenhasına.
Seni aradım,
Çağırdım bu gece sabaha kadar,
Seninle dolu tenhalığımda.

Biliyorum çok uzaktasın,
Gelemeyeceğini biliyorum.
Sen Cennete giderken,
Cehennem dibinde kaldım tek başıma,
Anlam arıyorum hayatımın anlamsızlığına.

Yokluğunda, avutuyorum kendimi,
Çiçeklerle, hayvanlarla, toprakla.
Senin kokun gibisi asla olmuyor burnumda,
Senin yaptıkların gibi tat bırakmıyor damağımda
Ve sen gibi sevmedi hiç kimse beni,
Sevmedi bu yalan dolu Dünyam da.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043336/sana.html>

Berbersek

Saatlerce yatıp çimlerin üstüne,
Bulutları yakalayalım mı tek, tek?
Yoksa girip o bahçeli evin kapısından,
Çiçekleri beraber mi sevsek.
Bir kedi olsa içinde,
Bir de mini, mini bir köpek,
İnip Üsküdar da sahile,
Beraber kız kulesini izlesek.
Sen anlatsan, ben dinlesem,
Ben anlatsam, sen dinlesen,
Hayatın bütün karanlıklarını
Beraber mi terketsek?
Sonra gitsek çocukluğumuza,
Oynasak beraber sek sek,
Dönsek büyüklüğümüze,
Rakı bardağımız da olsa tek, tek.
Kırmadan ve incitmeden yaşamı,
Yaşamı beraber irdelesek,
Portakal bahçelerinde,
Güneşin doğuşunu izlesek.
En güzelini toplasak portakalların,
Beraber yaşlılara hediye etsek,
Geriye dönüp baktığımızda,
Buradan taşınmışları ziyarete gitsek.
Saatlerce yatıp çimlerin üstüne,
Bulutları birilerine benzetsek,
Martı kanadına takıp umutları,
Güneşi ay'a terketsek.
Bir plak çalsa o evin bahçesin de,
Zeki Mürenin sesi sarsa her yanı,
"Koklamaya kıyamam,
Benim güzel manolyam"ı beraberce dinlesek,
Sonra bir mum yaksak penceremiz de,
Bir mum daha,
Bir mum daha,
Bir mum daha.
Gidenlerin anısına,
İkimiz göz yaşlarımızı döksek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043571/berbersek.html>

Bir Şey var içimde

Bir Şey var içimde,
Ta Őuramda işte,
Yüregimde.
Söküp atmak istediğim bazı zamanlar,
Bir yürek sızısı,
Bir kalp ağrısının sen.
Söküp atamıyorum seni
Atamayacağım hiç belki de.
Bir Şey var içimde.
Düşüncelerim beni alıp götürür
Ve geriye getirir her gün, her gece.
Ne yapacağını ŐaşırmıŐ bir insanım ben
Bu yeryüzü denilen cennetin cehenneminde.
Bir Şey var içimde
Senin yokluğun kadar beni acıtan
Ve yakan bir Şey.
AŞk mı? Sevdaya dair yazdığım kelimeler mi
Bilemiyorum.
Sevmeyi beceremediğim gibi,
Beklemeyi de beceremiyorum.
Yoksun, yokluğunda varlığın acı veriyor,
Gelmeyişinin kaçınıcı senesi bu bilmiyorum
Senden öte bir canda bir can daha yaşıyor.
Adını koyamadığım bir Şey var içimde,
YaŐatmaya korktuğum belki de!
Belki de hissetiğim Şey büyük sevdan
Benden öte benden ziyade yaşıyor.
Bir Şey var içimde,
Kainata sığmayan,
İsmi olmayan,
Tenime dokunmayan bir Şey.
Anlatamadığım,
Söyleyemediğim,
KonuŐamadığım bir Şey
Yandığım,
Kandığım,
Kanattığım deŐip deŐip,
Sus pus oluşum,
İniŐlerdeki yokuŐum gibi bir Şey,
Bir Şey var içimde
Var iken yok oluşun,
Yok iken var oluşun gibi bir Şey.
Bir Şey var içimde
Adı konulmayan,
Ve benim için artık olmayacak olan bir Şey.
Aslında yok olmadı olmayacak bir Şey.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067260/bir-sey-var-icimde.html>

Yaşarsın

İçinde seni yaralayan acıyı,
Senden başka, hiç kimse daha iyi hissedemez.
Hayatın içinde anlattıkların kadar,
Anlatamadıkların da saklı durur
Ve bu anlatamadığın acılar,
Seni en derininden vurur.
Yaşarsın,
Yaşamak zorunda olduğun bir hayatı,
Her gün kendini biraz daha öldürerek.
Yaşarsın hayatını,
Gelmişine, geçmişine,
Yedi ceddine söverek.
Her gün kan kaybındadır duyguların,
Yaşarsın gücünü yitirerek.
İçinde seni yaralayan acıyı,
Senden başka, hiç kimse daha iyi hissedemez.
Yaşarsın, kendini bu hayata diri diri gömerek.
Kimse bilmez,
Kimse duymaz içinde ki feryadı figanını,
Yüzünde anlamsız bir anlam olur,
İnsanlara bakarsın
Tebessüm ederek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114010/yasarsin.html>

Eğer gelebilseydim

Eğer gelebilseydim,
Bir an bile düşünmezdim.
Yolun sonu belli,
Yolun sonu vuslat,
Bir gün mutlaka,
Gerçekleşecek o kavuşmak.
Sen gittin.
Bir bilinmezlikti,
Mümkün değil
Seni buralarda arayıp sormak.

Eğer gelebilseydim,
Bir an bile düşünmezdim.
Sensiz ne kadar da anlamsızmış
Bu hayatta tek başına yaşamak.
Şimdi, günleri geçiriyorum,
Ayları, mevsimleri geçiriyorum üzerimden,
Yıllar Sonbahar yaprakları gibi,
Düşüyorlar gözlerimden.
Nisan ve Eylül yağmurları gibiyim
Durmadan toprağına düşen.
Islanıyor kirpiklerim,
Acıyor yüreğim,
Avunuyorum sadece
Gök yüzün de yıldızla her gece.
Her gece o yıldıza bakıyor,
Seninle konuşuyorum,
Duyuyorsun, biliyorum.

Eğer gelebilseydim,
Bir an bile düşünmezdim.
Sadece kavuşacağımız günü bekliyorum.
Yolun sonu belli,
Yolun sonu vuslat...
Bir gün mutlaka,
Mutlaka gerçekleşecek
Bitecek bu ayrılık,
Gerçekleşecek kavuşmak.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1118915/eger-gelebilseydim.html>

Unutursun

Unutursun...

Elbet bir gün mecburen unutursun.
Zaman kamçılarken sırtını acımasızca
Bu acıya dayanamazsın unutursun.
Her ne varsa benden sana hatıra,
Bir gün dalmazsın benli anılara,
Unutmak zorunda olacağın için,
Bir kenara bırakırsın büyük aşkımızı,
Unutursun...

Dilinde vede kalbinde hiç bir iz kalmaz,
Birlikte beraber gördüğümüz her şeyi
Bir gün gelir unutursun.
Saksiya diktiğimiz hercai menekşe solar,
Bir süre sonra kafesteki kuşumuz
Hakkın rahmetine erer.
Eski eşyaları çıkarırsın bir bir elinden,
Unutamam deme sakın unutursun.

Zaman bütün yaraları dağlar,
Sadece ufak bir iz kalır geride
Ona da bakmayı zamanla unutursun,
Unutursun.....
16-01-2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1138371/unutursun.html>

Ben giderken

Ben giderken en çok seni bıraktım geride.
Yere damlayan bir kaç damla göz yaşımı bir de
Ben giderken.

Ben giderken Eylül dü.
Yapraklarını döküyordu ağaçlar,
Yerlerde sap sarıydı yapraklar
Ben giderken.

Ben giderken sana bu canımı bıraktım,
Bir de senli yaşanmış hatıraları,
Bir damla göz yaşın olarak aktım belki de gözünden
Biliyorum ağlamışsındır sen,
Ben giderken.

Sakin sorma bana neredesin diye,
Her gece ama her gece yanındayım eş ruhum.
Bedenin bir kılıf olduğunu unutmadım
Sana doğdum her gece ay misali,
Ben giderken.

Ara sıra uğra sende benim yanıma,
Bir minik hercai ek benim toprağıma
Bir damla su ver ara sıra,
Ben bir çok hercai bıraktım
Bilirsin ardımda.

Ben giderken seni bıraktım sanma,
Sakin sanma bensizsin,
Bir ılık rüzgarla tenindeyim bazen
Bazen bir kelebek olur konarım yakana,
Sen benim eş ruhumsun,
Sana ruhumu bıraktım canım,
Ben giderken.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1141278/ben-giderken.html>

İki gözüm

İki gözüm.
Anlarsın bir gün.
Vaz geçemediklerinden,
Vaz geçtiğinde anlarsın.
Ne kadar acıtsa da canını,
Ne kadar kalmak istese de bir yanın,
Uzaklaşmak zorunda kalırsın.

İki gözüm.
Ağırdır hayatın yükü.
Yaşayamam,
Tükendim,
Bittim,
Öldüm dersin de,
Yaşarsın.

İki gözüm.
Anlarsın bir gün.
Kan kaybında bir hayatın,
Ta orta yerinde,
Üşür yüreğin,
Donar bedenin.
Çok seversin,
Çok özlersin de,
Sadece susarsın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1144118/iki-gozum.html>

Eksik

[italik]Sonra dersin ki;
Ayrılık, bir dolu tanesi.
DüŒer engin Denizine,
Erir göz yaŒının tuzlu benliğin de.
Vurur yüreğe yokluğun,
Yakar, kavurur hasret.

Sonra dersin ki;
Ayrılık, acı bir karanlık.
Kaybolursun Kainatın da
Kaybettiğini arayarak.
Susarsın, yağmurlar da,
Susarsın, haykırarak.

Sonra dersin ki;
Ayrılık, kapanmaz aşk yarası.
Karanlığın en derin karası,
Yaşarsın elbet,
Her an ölümlle yaşayarak.
Yaşarsın elbet,
Hep bir yanını
Eksik bırakarak.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1144237/eksik.html>

Anlam

[ikiyanayasa]Ne anlamı var hayatın?
Kayıpsa eğer anlamın.
Huzurun içinden kaçmış,
Huzursuzdur yaşamın.

Eğer ki soluk alıp vermekse yaşamak,
Otlar da aynısını yapıyor.
Senin bir faydan bile yok,
Ot dediğin oksijen saçıyor.

Ne anlamı var hayatın?
Kayıpsa eğer anlamın.
Yedi cihan senin olsa ne fayda?
Bir ot kadar faydalı değilse yaşamın.

Anlamın içinde anlamını ara,
Canın içinde duran can'ı.
İsmi anarsın düşünce dara,
Sana şah damarından yakını.

Dünya dediğimiz bir nefes,
Baktığımız pencere.
Hayatta yaşadık bin bir heves,
Bırakıp gideceğiz işte can'ı, cananı.

Ne anlamı var hayatının?
Kayıpsa eğer anlamın.
Ne tadı kalır, ne de tuzu,
Olsa da yedi Cihanın.[ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1144678/anlam.html>

Anlarsın

Bir gün anlarsın.
Yalnızlık ne demek?
Yapa yalnız kaldığın zaman,
Bir ayak sesinin bile sana ne iyi geldiğini,
Bir sesin seni hayata ne çok bağıladığını,
Anlarsın.
Avunursun çoğu zaman,
Bir kuşun uçuşuyla,
Bir kedinin miyavlamasıyla,
Bir köpeğin yanına sokulmasıyla,
Bir kaç kuru sözle avunursun.
Gündüzler iyidir,
Göreceğin çok şey vardır,
Avunabileceğin.
Gece olup karanlıklar üzerine çöktüğünde,
Bir bir gider avuntuların.
Başını koyduğun yastık,
Üstünü örttüğün örtüde saklı durur anıların.
Dokunduğun bir eşyada anılarını ararsın,
Bir gün anlarsın.
Yalnızlık seni vurduğunda,
Yalnızlığın ne demek olduğunu.
Bir çok dostun var olmadığını,
Zamanla telefonlarının ve kapı ziline çalmayışından
Terkedilmişliğini anlarsın.
Yaşamın bir kıyısında kalır duyuların,
Bir bir yok olur,
Senin dağ gibi var olduğunu sandıkların.
Karanlık bir uçurumdur yalnızlık,
Korkarsın.
Tutacak bir el ararsın,
Düşer göz yaşların uçurumdan aşağılara,
Yüreğin düşer karanlıklara,
Karanlıkla dost olduğunu anlarsın.
Hiç bir anlamı kalmaz sürdürdüğün yaşamın,
Yalnızlığında, Var ettiklerinin anlamını
Anlarsın.
Bir gün anlarsın ki!
Sana hediye edilen bu hayat
Anlamsızlaşır verirden birde.
Uyutursun zihnini kederlerinle,
Bir kaç hap tanesi tesellisinde,
Yüreğinin ne kadar ağır olduğunu,
Yalnız kaldığında anlarsın.
Ve beklersin neyi beklediğini bilmeden,
Gecelerce.
Umutsuzluğun içinde umudunu,
Bilinmezlikte bir tek kelimeye tutunur düşüncen.
O bilinmezlikte ki tek kelimeyle,
Yaşamaya çalışır öldürdüğün yüreğin.
Yaşarsın...
Yaşamın bütün zorluklarına rağmen,
Kırlangıçların zamanının gelmesini,
Ağaçların çiçek açmasını,
Yağmurda çimen kokusunu beklersin
Yaşama tutunmak için,
Kara kışlarının içinde.
Terkedilmişliklerinin içinde,
Bir sese hasret.

Çığlıklarını atarsın geceye sessizce,
Yalnızlığa düştüğünde anlarsın
Hayat ne demek?
Her gece kendini öldürür,
Her sabah yeniden yaşarsın.
Anlamın içinde, anlamsızlıktır varlığın,
Anlarsın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1145125/anlarsin.html>

Yok

Sevmek nerede kaldı?
Gülümsemeler şimdi nerede?
Bir bir gitti gemiler limanlardan,
Gidenler bir daha dönmez geriye.
Tiryakisi olduğum sevgilim yok,
Yok artık bir tek hatıra bile bu ev de.
Gidenler gitmekte ve dönmemekte
Eski dostlar artık yok.
Rakının bile tadı değişik,
Hüzün dolu içi sanki anasonu yok.
İçinde sevgi olmayan hiç bir şeyin
Hiç kimsenin tadı yok.
Ben gülerken gülenin
Şimdi burada tozu bile yok.
Ben yine de çok sevsem de
Artık beni seven kimsem yok.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1148000/yok.html>

Biliyormusun?

Biliyor musun?

Bir adım sonrası belki de hiç olmayacak
Ve ben olduğum yerde kalakalacağım.
Sabahı gelmeyen bir geceden
Sana bir düşünce uçuracağım.

Biliyor musun?

Sensizlikle yaşadığım her gün öldüm ben,
Bir nefes sonrası olmasa ne çıkar?
Yaşadım ben sensizliği, seninle dolu kalbim de
Sonsuz bir aşkla yaşayabildiğim kadar.

Biliyor musun?

Nereden bileceksin ki?
Belki de hiç duymayacaksın bile gittiğimi.
Seveceğim ben seni her zaman
Yarınlar da hep seveceğim kadar.

Ben gidiyorum sevgilim.
Ben bitiyorum artık.
Şu üç günlük Dünya'da
Kalmamış bana artık bir azık.
Belki hiç okuyamayacaksın bu sözlerimi,
Belki de hiç bilemeyeceksin bu Dünya'yı terk edip gittiğimi.
Olsun,
Ben gene de yazıyorum.
Eğer bunu gün gelir de okursan,
Bil ki seni çok sevdim iki gözüm,
Seni hep seveceğim benim can özüm.
Bir tek sen vardın bu eğri hayatta tek düzüm.
En çok bana sensizliğin vurdu,
Ölüm dediğin bir solukluk nefesti,
Esas sensizlik ti bana zulüm.

Biliyor musun?

Hiçbir şey acıtmıyor canımı
Sensizliğin acıttığı kadar.
Bir sonbahardı gidişin,
Bana gelişin olsun ilkbahar.
Yaşadım seninle dolu bir hayatı,
Yaşadım yüreğimde olan senle,
Yaşaya bildiğim kadar.
Şimdi doktorlar çaresiz diyorlar biliyorum,
Bana gülümsemeler de,
Annemin gözlerinden anlıyorum.
Her tarafım delik deşik iğne izi,
Fakat acıtmıyor canım, yüreğim kadar.

Biliyor musun?

Şimdi gelsen ve şu kapıdan girsen,
Sana sarılmak için kalkamasam bile
Gözlerine bir dakika bile bakmak,
Bana bir koca hayat verirdi.
Bir dakikada gözlerine değsem,
Ve sonra ziyanı yok ölsem, gitsem...

Biliyor musun?

Seni ne kadar çok sevdiğimi?
Biliyor musun sevgilim?
Sana hasret bu Dünya dan gideceği mi?
Bir gün olur da gelirsen,

Seni karşılayamayacağım biliyor musun?
Gözlerine bakamayacağım
Seni sevdiğimi söyleyemeyeceğim.
Bak ben biliyorum.
Bak ben gidiyorum.
Sana bu son satırlarım
Soğuk bir hastahane odasından.
Son kelimelerim bu sana,
Bir kalbin en derin acılarından.
Kısık sesimi duy..
Seni seviyorum,
Seni çok seviyorum...
Anneme söyledim, toprağıma hercai menekşe ekecekler,
Eğer gelersen göreceksin,
Anlamını biliyor musun?
Sen çok hayırsız çıktım benim bir tanem,
Söyle bana geldiğinde baş ucuma
Sen de beni sevmiş miydin?
Söyle beni seviyor musun?
Sevdim seni bir ömür boyunca
Sen ne kadar uzakta olsan da,
Belki bu satırlar bir gün sana ulaştığın da
Göz yaşların ıslatacak toprağı mı,
Sen ben de yaşayacaksın,
Sen beni yaşatacak mısın?
Sakın, sakın ağlama
Yoksa ağlıyor musun?
Ne olur beni bırakıp gitme burada
Bir dua oldum bak senin için sonunda
Gidiyor musun?
Gidiyor musun?

Gürsel PAL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1161481/biliyormusun.html>

Zaman (Veda)

Zaman daralıyor sevdiğim,
Her geçen an,
Biraz daha uzaklaşıyoruz yaşamdan.
Susuyorum sadece,
Üzülüyorum geçen her günün ardından.
Beklentilerim yok artık,
Beklentiler kırıyor yüreğimi,
Sadece nefes alıp veriyorum,
Bıktım usandım bu karanlığımdan.

Zaman daralıyor sevdiğim.
Bir bilsen;
Nasıl yaralı ve kırık sana yüreğim.
Hiç umudu kalmadı düşüncelerimin.
Bekliyorum sadece,
Gelmeyeceğini biliyorum,
Sen değilsin artık beklediğim.
Zaten bir şey kalmadı ki!
Görüp, görebileceğim.

Zaman daralıyor sevdiğim.
Bel ki bir an sonra,
Belki bir ay,
Belki de bir yıl,
Buralardan çekip gideceğim.
Seninle dolu bir hayattı,
Teşekkür ederim.
Biliyorum;
Kırgındır bana karşı yüreğin,
Hakkını helal et,
Sana yaşattığım kötü her ne varsa
Özür dilerim.

Zaman daralıyor sevdiğim.
Bilmiyor İnsanlar geçen anın değerini,
Bazen kırıyorlar, üzüyorlar kendilerini
Ve sevdiklerini.
Yalnızlığa düşünce anlıyormuş İnsan,
Dört duvar da bir sesin değerini.

Çok yoruldum,
Sana söyleyemedim,
Ölürsem affet beni.
Ben daima çok sevdim,
En kızdığım anlarda bile seni.
Affettim beni kıran bütün her şeyini,
Sen de bırakacağım giderken
Seni seven bu yüreğimi.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1190332/zaman-veda.html>

Can

CAN

Aslına bakarsan can,
Tadı, tuzu olmayan bir hayat.
Eğer nefes alıp vermekse yaşamak,
Bu can sadece bu şekilde yaşayacak.

Aslına bakarsan can,
Her masalın sonu mutlu bitmiyor.
Kötülükler, iyilikleri yeniyor.
Bu şekilde zor oluyor
Bir nefesin içinde yaşamak.

Aslına bakarsan can,
Mutluluk oyununu oynuyor insan.
Bunca sıkıntıya tebessüm ederek,
İçinde ki isyanları saklayarak.
Maskelerinin ardına sığınarak.

Aslına bakarsan can...
Öylesine mutsuzum ki!
Susuyorum ve konuşmuyorum.
Çok yoruldu yüreğim ve düşüncelerim,
Son nefesi ister oldum,
Sadece katlanıyorum,
Bir inanca sarılarak.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1190434/can.html>

Ah sevdam

Yüreğimdeysen hala;
Ve seviyorsam hala seni
Gözüm görmese bile,
Yaşatırım bu can da,
Canım olan sevgini.

Uzaklıkların ne önemi var ki?
Ayrılıkların, yalnızlıkların.
Benim hala bir umudum var sevgili;
Umut, sevdalı kelimelere işlediğim,
Hece, hece, kelimem.
Kelime, kelime satırım.
Satır, satır kıtalara yazdım sevgimi.

Ah sevdam;
İçimde açan sarı gülüm,
Bir Sonbahar da artık bu ömrüm.
Umudumun bitişi ol gel,
İlk baharlar da Kırmızıya boya beni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1191479/ah-sevdam.html>

Yaşarsın.

[italik]Gece dağılır paramparça,
Uzak mevsimlerin, uzaklıkları
Gelir konar baş ucuna,
Birden bire olur her şey
Bir kalp ağrısı vurur sol yanına.
Zemheri bir soğuk üşütür bedeni ni,
Nedeni bilinmez sorgulamalarının,
Sonucu bulunmaz denklem olur
Bulanır zihnini,
Bir damla yaş olur gözlerin de
Okunan ezan sesi,
Bir gece daha biter ağlarsın.

Öyle ya, bir çizik daha atarsın zamana,
Bir gün daha yok olur yavaşca,
Terk eder seni daha öncekiler gibi,
Hayatın ne kadar çabuk geçtiğini
Anlarsın.

Neyi kazandığını sorgularsın
Ve neyi kaybettiğini,
Sol yanında ki ağrı koluna vurur,
İnadına dayanırsın acıya,
Susarsın.

Düşünürsün uzak mevsimlerin
uzaklıklarını,
Bir mevsim daha konar mı baş ucuna?
Bir kırlangıç mevsimi daha görür mü
ömrün ?
Ve bir sevdayı kaldırmaya yeter mi bu
ağrıyan
Kanayan gönlün?
Saçlarında ki beyazlara bir beyaz daha
eklenir,
Hayat dediğin şey muamma olur,
Çıkmazların içindedir hayat,
İnadına bir inat daha katarsın.
Sorgulamaları bir kenara bırakır,
Sorgusuzca payına düşeni Yaşarsın,
YAŞARSIN...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1192322/yasarsin.html>

Gece

Gece hüzün usta,
Gece çığılğın içinde susuşun.
Gece, aldığın her nefeste boğuluşun.
Gece huzurun içinde isyanın.
Gece ay'ın içinde ki nokta,
Noktanın içinde duran siyah,
Siyahın içinde ki kahır,
Kahrın içinde ki umut,
Umudun içinde ki yalnızlık.

Gece doymaktır usta,
Gece açlıktır kedere.
Gece iki hece,
İki hece var içimde.
Sus, pus,
Kar ve har,
Bir yanda Cennet,
Diğer yanda Cehennem gece.

Var etmek,
Yok etmektir.
Dönmeyeceğini bildiğin halde,
Beklemektir bekleneni.
Kırpiklerinden damlayan yaş,
İçinde biriken nefrettir gece.

Gece hüzün usta;
Usta hüzün de gece,
Gece de hüzün olur,
İki hece...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202414/gece.html>

Zaman (Veda) Seslendirmeli

Zaman daralıyor sevdiğim,
Her geçen an,
Biraz daha uzaklaşıyoruz yaşamdan.
Susuyorum sadece,
Üzülüyorum geçen her günün ardından.
Beklentilerim yok artık,
Beklentiler kırıyor yüreğimi,
Sadece nefes alıp veriyorum,
Bıktım usandım bu karanlığımdan.

Zaman daralıyor sevdiğim.
Bir bilsen;
Nasıl yaralı ve kırık sana yüreğim.
Hiç umudu kalmadı düşüncelerimin.
Bekliyorum sadece,
Gelmeyeceğini biliyorum,
Sen değilsin artık beklediğim.
Zaten bir şey kalmadı ki!
Görüp, görebileceğim.

Zaman daralıyor sevdiğim.
Bel ki bir an sonra,
Belki bir ay,
Belki de bir yıl,
Buralardan çekip gideceğim.
Seninle dolu bir hayattı,
Teşekkür ederim.
Biliyorum;
Kırgındır bana karşı yüreğin,
Hakkını helal et,
Sana yaşattığım kötü her ne varsa
Özür dilerim.

Zaman daralıyor sevdiğim.
Bilmiyor İnsanlar geçen anın değerini,
Bazen kırıyorlar, üzüyorlar kendilerini
Ve sevdiklerini.
Yalnızlığa düşünce anlıyormuş İnsan,
Dört duvar da bir sesin değerini.

Çok yoruldum,
Sana söyleyemedim,
Ölürsem affet beni.
Ben daima çok sevdim,
En kızdığım anlarda bile seni.
Affettim beni kıran bütün her şeyini,
Sen de bırakacağım giderken
Seni seven bu yüreğimi.

Gürsel Pal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1205632/zaman-veda-seslendirmeli.html>

Biliyorum

Biliyorum.

Çok acılar içinde hissettiğini kendini.

Biliyorum.

Dışarıda akan bir hayat var ve sen

Çok dışında hissediyorsun benliğini.

Küsüyorsun,

Belki de haklı sebeplerin var içinde

Biliyorum.

Ama bırak bir an olsa da siyahlığı,

Bırak olduğu yere ve ışığa yönel

Hayal et hala bir yerde olan güzelliği.

Hepimizin gideceği son nokta bilinmezlik

Biliyorum.

Fakat bir saniye de olsa güzellikleri yaşamalısın

Bir saniye bile kalsa görebilmeli

O bir saniye de her şeyi seve bilmelisin.

Ölümden önce kala kalmışlığımızla,

Yalnızlığımızla o bir saniyede bile

Senin için en güzel olanı yapa bilmelisin.

Bazen zor gelir insana yaşamak

Bütün yüküyle biner üzerimize

Ve sende biliyorsun ki!

Ölümse ölüm kaçınılmaz son

Ölümden öncesi önemli bence,

İşte o öncesinde güzellikleri bırakma bilmelisin.

Biliyorum.

Seninle aynı noktadan aynı doğrultu da

buluyorum kendimi.

Senin gibi düşünüyorum,

Senin gibi oluyorum seni düşündüğüm her an.

Ayaklarım yok,

Ellerim yok,

Dilim yok.

Fakat sende olmayan bir şey var bende,

Hiçbir şeyim olmasa da

Kocaman bir yürek taşıyorum,

İnsanlara sunuyorum bütün hislerimi.

Senin gibi üşüyorum bende karanlıkta,

Senin gibi isyan ediyorum bilinmezliğe,

Sen ölümden korkmadığını söylediğinde

Ben çoktan o kelimeleri söylemiş oluyorum.

Kelimelerini yarım bırakma,

Kendini de yarınlar da var edebilmen için

Yarınına karanlıklarla asla bakma.

Bırakacağın kelimeler asla silinmez

yüreklerden

Ve silinmeyecek hatıralar vardır biliyorsun

Seni seven gönüllerden.

Bırakma hayatın elini asla,

Sen sen ol bu günü yaşama asla yaşla.

Gülücükler açsın yüzünde kardelenler gibi,

Unutma ki her ne olursa olsun

Var hala seni çok seven birileri.

Gülümse hayata ne olur,

Sonu ne olacaksa olsun bırak

Belki mucizeler böyle olur.

Biliyorum.

Sen ne hissedersen ben senin yüreğindeyim,

Ben senin kalp atışında duran bir dost eli

Bir arkadaş, senin en kıymet verdiğinim.
Ne olursun bırak artık hüzünü yarınlara
Yaşadığın her anı artık mutlulukla yaşa.
Kardeş demek can demek biliyorum
Ve seni kardeşim olarak çok ama çok
Seviyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1218413/biliyorum.html>

Bitmeyecek

Bitti mi dersin?

Hayır. Hala bitmedi

Ve bitmeyecek.

İnadına, inat

Sonu olsa da sırat,

Beklenen, beklenecek.

Bitti mi dersin?

Hayır. Hala bitmedi

Ve bitmeyecek.

Bu bende ki;

Kabuğuna çekilmiş bir hayat,

Her gün bir kayboluş,

Her gün bir var oluş hikayesi.

Umudun ve umutsuzluğun türküsü,

Gün geceye döndüğün de

Geriye kalır üzüntüsü.

Bitti mi dersin?

Hayır. Hala bitmedi

Ve bitmeyecek.

Seneler geçecek bir, bir bedenimizden,

Seneler geçecek delerek yüreğimizden.

Bu tükenmez dediğimiz ömür geçecek,

Umudun, umutsuzluğu kalacak geriye,

Yüreği kırık bir kasırga,

Yolunu kaybetmiş bir Kırlangıç,

Umutsuzluğun içinde umudu,

Hercaisini hep bekleyecek.

Sevgisizliğinin içinde sevgiyi,

Toprağına düşen o tohumunu yeşertecek.

Bu bir melankoli hikayesi,

Daima sürüp gidecek,

Bitmeyecek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224656/bitmeyecek.html>

A Kadın

Gecenin en katran karasına kattım seni a kadın.
Tek aydınlık yanımda sen varken ve bu kadar yakarken beni, bedenim buz kesti.
Ayrılığın cam kırıkları kesti her yanımlı.
Kan kaybında, can kaybındayım.
Can yarım, can yaramın yasındayım ben.
Geçen her gün de biraz daha soluyor ruhum ve ömrüm.
Her geçen gün ölüyorum.
Her geçen gün biraz daha fazla acıyorum.
Beklentileri yok bu canın, umudu yok düşüncelerin.
Tadı, tuzu kalmayan bir hayatın hükmünü kestim kendime. Hak ettim.
Hak ettiğimi buldum.
Suçumdu seni çok sevmek.
Ölüyorum a kadın.
Ruhumla, kalbimle, bedenimle.
Farkında bile değilsin.
Her geçen gün biraz daha, bir kez daha ölüyorum.
Zaten yaşamda gözümde kalmadı ki;
Ben sadece öylesine yaşıyorum.
Kalanlar, gidenleri yaşıyor sadece,
Kalanlar her gün ölüyor.
Dört duvar arasında geriye kalanlar
Her gün biraz daha öldürür kalanları a kadın.
Ayrılıklar can alır
Bir yanında eksik kalanlardan.
Ben seni binlerce kelimeye sığdıramazken
Bir hoşçakal a sığdırmak zorunda kaldım.
Ben sana her tebessüm ettiğimde
İçime göz yaşlarımı akıttım.
Ne zaman gördün ki?
Sadece baktın be kadın.
Seni sevmediğim tek bir anım bile olmadı ki benim,
Sen benim canımı yaktığın için
Ben de senin canını yaktım.
İnadına, inattı arda kalan işte,
Sen gittin, ben yarım bile kalamadım
Kendimi sensiz yok saydım.
Çok yorgunum a kadın.
Gecenin katran karalarında her gün ölmekten
Artık bıktım, usandım.
Her gece sabaha vurduğunda,
Bir kırlangıç sesine emanet ediyorum aşk'ı.
Sen uyanıyorsun,
Ben uyuyorum güne.
Sen duymuyor, görmüyor ve hissetmiyorsun artık.
En zoru da elini uzatacak kadar yakınındayken
Binlerce mil uzakta hissetmekti seni.
Oysa uzatsaydın elini,
Dokuna bilecektin yüreğime,
Göz yaşlarıma,
Aşk'a.
Olmadı, olmayacak anladım,
EyvAllah a kadınımlı,
Senden gelene,
Bana kalana,
Benim olana,
EyvAllah
Dünüme,
Bu günüme,
Her şeyime.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1231231/a-kadin.html>

Biz

Aşk-u derun hissederiz biz,
Can ı Canan biliriz biz,
Sevene canımız fedadır,
Sevmeyene eyvALLAH deriz biz.

Sen, ben arasında fark niyedir?
Bu senlik, benlik kimedir?
Seni de, beni de yaradan bir,
Sevene candan can veririz biz.

Hepimiz terazi de aynıyız,
Hepimiz özümüz de İnsanız,
Arş'ı kaplar bazen günahlarımız,
Ağlanacak halimize güleriz biz.

Sen, sen de büyük ol olabildiğince,
Kibirlen hayatında kibirlendiğince,
Mahşer günü gelip sorguya çekilince,
Birbirimizi iyi tanırız biz.

Bir garip ALLAH ın kuluyum,
Sevdiğime aşk la doluyum,
Gönül gözünü açta gör,
Gönlü açık olana gireriz biz.

Yalan Dünya yalan,
Bir tek doğru var gerçek olan,
Doğruyu, yanlıştan ayıramayan,
Kalp gözüne kapalıyız biz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235998/biz.html>

Cennet ve Cehennem

Günün ilk ışıkları vururken yüreğimin tenhasına, bir teslim oluş hükümdarlığı vardı odam da. Ne kadar çok şey kazanmıştı hayatım ve ne kadar çok yitirilmişliğim vardı, kalmamıştı elimde ve yüreğimde bir anlam. Bu kadar kalabalığın içinde, normal bir şey mi yalnız hissede bilmek?

Senelerin ardından kalanın bu mu olması gerekiyor du? Soruyorum hep kendime. Nedenleri, niçinleri. Acabaları. Mümkün olan mümkünsüzlük mü? Elbet değil di! Mümkünleri, mümkünsüz hale getirebilmekte insanın elinde değil midir? Mümkünsüzlükleri bile aşabilirken insan. Her insanın tercihleri belirliyor hayatını diğer etkenler kadar. Çoğumuz, istediğimiz yerde hissetmiyoruz kendimizi. Hep bir şeylerin umudu, hayaliyle yaşamaya devam ediyoruz. Hayatın rutini bu netice de. Doyumsuzdur insan oğlu. Elinde olanla yetinmeyecektir. Duygusal olarak ve maddesel olarak. Hep bir fazlası olsun diye çabalar durur. Oysa bir tabak yemek, bir yudum su, yüreğine giren ve var olan sevgi mutluluğa yeterli değil midir?

Neden bu kadar mutsuz yaşıyoruz bu hayatı? Neden sadece bakıyoruz hayatı da, göremiyoruz acaba? Neden bu doyumсузлук? Hastaneler, Mezarlıklar bu kadar insanla doluyken. Nefes alabildiğin her gün sana sunulmuş bir hediyedir Tanrı dan. Gözünü açtığın her günde bir anlam var aslında. Yanından yürüyüp geçtiğin bir çok şeye kör olmuşsan, Aldığın her nefesin değerini bilemiyorsan ve sana sunulan bir çok nimetin farkında değilsen, Tanrı sana daha ne yapsın ki?

Bütün Kitaplar da sevgi der. Sevginin kutsallığı hiç bir şeyle değişe bilinir mi? Bir insan, bir insan ı seve biliyorsa eğer Cennet i aramaya gerek yoktur ki! Sevginin olduğu her yer sana Cennet. İyilik der kutsal kitaplar. İyi olun ve dürüst olun. İyiliğin hüküm sürdüğü her yerdedir Cennet. İnsanların bir birine karşılıksızca yardım ettiği yerdedir Cennet. Savaşın olmadığı, kanın akmadığı, kimsenin açlıktan ölmediği her yerdedir Cennet. Cennet uzakta değil aslında, Cennet senin sevgi ve iyilik dolu yüreğindedir. Cennet senin Dünya ya sevgi ile iyilikle dolu bakışında saklıdır. Her insan üzerine düşeni yapa bilseydi aslında, bu Dünya Cennetti. Bu Dünyayı Cehenneme çevirindir insan oğlu. Cehenneme çevirdiği Dünya da, Cenneti arayan da insandır. Cennet i, Cehennemi ebediyette aramana gerek yok ki! Senin yaşamının hükümdarlığın da Cennet ve Cehennem. Sen iyiyse, bir artı olur Cennete yaşam. Senin gibi iyiler çoğaldıkça bütün Dünya Cennettir. Kötüler çoğaldıkça da Cehenneme dönecektir Dünya.

Günün ilk ışıkları vururken yüreğimin tenhasına, bir teslim oluş hükümdarlığı vardı odam da. Ne kadar çok şey kazanmıştı hayatım ve ne kadar çok yitirilmişliğim vardı. Cenneti de gördüm, Cehennemi de. Işığı da gördüm, karanlığı da. Gördüm. Duydum. Tattım. Yaşadım. Yaşamaya devam ediyorum. Görmenin farkıyla, duymanın, dokunmanın, tatmanın farkıyla. Her gün bir şey daha öğrenerek. Öğrenmeye çalışarak. Aydınlık benim aydınlığım, Karanlığın da benim karanlığım olduğu kadar.

Dünya nın Cennet olmasını diliyorum. İyiliklerinizin çok olmasını. Güzelliklerinizin çoğalmasını diliyorum her gün. Günün ilk ışıklarına Merhabam var. Karanlığa EyvALLAHımın olduğu kadar.

İçinizde ki Cennetinizin, dışarı çıkmasını diliyorum.

Sevgi ve Saygılarımla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1236391/cennet-ve-cehennem.html>

Küstüm Anne

Ben aynalara küstüm Anne,
Aynalar yalancı,
Aynalarda ki ben değilim ki!
Gördüğüm ben bana yabancı.

Ben aynalara küstüm Anne.
Resimlere küstüm,
Kendime umut verirken
Kendime küstüm Anne.

Çok acılar çektim ben Anne,
Çokta söylendim sana aslında,
Keşke doğurmasaydın diye beni,
Tamam affet,
Affet de, bu Dünyanın yükü
Kederi, derdi,
Neden hep benim yüreğim de, düşüncelerim de Anne?

Ben çok yoruldum be Anne,
İnadına savaştım bu kanserle,
Seni üzüp ağlatmayayım diye,
Eğer ki bir gün gelir de gidersem,
Sakın gittim diye üzülme,
Sen hep gül Anne.

Ben gerçek huzuruma yürüyeceğim,
Her yanımda bahar, çiçek,
Börtü, böcek,
Elbet hercailler de benimle gelecek,
Huzur, mutluluk buymuş diyeceğim Anne.
Seni daima yüreğim de,
En güzel yerim de
Seveceğim Anne.

Pal
24 Mayıs 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1371813/kustum-anne.html>

Umurunda değilsem

Umurunda değilsem, umurum da değilsin artık. Ne kadar zormuş seni unuttur gibi yapmak. Umursamamak. Hayatın kalanını sensiz geçireceğini bilmek ve acımasını hissetmek yüreğinin her gün.
Evet bitti bir şeyler kağıtlar üzerinde.
Ben bittim senin yüreğinde.
Bitirmek, başlangıcıdır yeniliklerin sevdiğim, umursazlığım.
Ben her bitirdiği mi sandığım da, yeniden başladım. İlk gün gibi. Son günü istemeden. Sen giderken ve önüne bakarken, ben sadece sana ardından baktım.
Gülümsemelerimi de aldın gittin benden. Yüreği mi. Beni...
Geri de sadece hastalıklı bir bedendi kalan. Ruhsuzca ve umutsuzca geriye kalan zaman.
Seneler. seneler geçti üzerimden. Her günü bir eksik yaşayıp, tükettim kendimi ben. Oysa bunları hiç bilmedin ki sen;
Sensiz yarım bile kalamayacağı mı, sensiz kendimi yok sayacağımı hiç düşünmedin ki sen.
Umurunda değilsem,
Umurumda değilsin.
Ben bitirdim umutları mı...
Ben ben de bittim.
Sen gitmeyi seçtin,
Bense kalmayı.
Bıraktığın o yerdeyim hala,
Seneler geçti üstümüzden.
Umutlar geçti. Yazlar, kışlar, baharlar.
Ve artık Son baharı ömrümün.
Gözün aydın olsun,
Her geçen günün ardından,
Biraz daha ölüyorum.
Çok acılar çektim, çok yandı canım.
Sessizce ve habersizce gidiyorum.
Her bitiş bir başlangıç,
Bir şeylerin doğuşuna
Eceliyetin zamanı saklı,
Umursanmazlığım,
Umursamadığımı sandığım.
Sen dallarında boy ver yedi renk,
Ben sarı yaprak,
Toprağıma düşünüyorum.

Gürsel Pal
26 Mayıs 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1372135/umurunda-degilsen.html>